

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue number: Sixty-nine

Strengthening Families Across The World

To receive weekly
encouragement,
send a blank email to
subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com

TISK: Printed by McQuiddy Printing Company, ZDA

NASLOVNICA: Isaiah in Arden Allison, Primm Springs, ZDA. Fotografija: Shay Nicholson.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: devetinšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

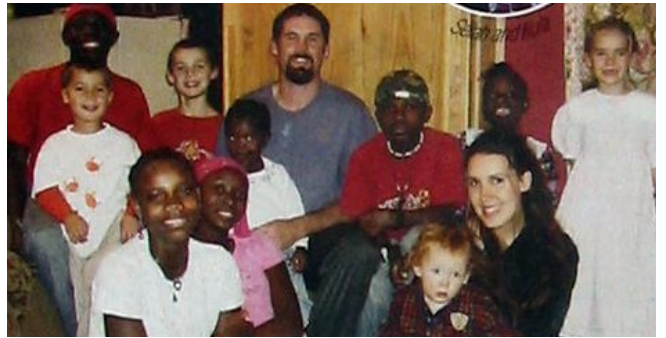
Iz našega doma v vaš dom.....	4
Možje potrebujejo spodbudo.....	8
Prekomerno blagoslovljena.....	18
Svojo radost sem pustila za seboj.....	20
Čisti kamen.....	22
Hrabro srce.....	23
Gledati dobro.....	25
Otroške žoge.....	25
Poster o govorjenju.....	27
Spodbujajte svoje otroke.....	28
Majhna deklica, veliko srce!.....	37
Dajanje svetu.....	39
Čas je za molitev.....	41
Čakanje na moža?.....	41
Ljubezen daje.....	44
Od izgube do zmage!.....	44
Skesana mama.....	47
Poročilo iz Nove Zelandije.....	48
Avstralsko poročilo	49
Moč molitve.....	52
Bog te ima rad!.....	54

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Selah in Kula

Slika: Serene in Sam Allison z njuno družino: Selah (15), Kula (14), Jabin (13), Isaiah (10), Arden (8-prvorojenec), Chalice (6), Cherish (6), Cedar (4), Engedi (skoraj 3) in Vision (20 mesecev).

Slika: Meadow (Pearlijina hčerka) in Rashida (Evangelina hčerka). Večino dni sta skupaj in rada skupaj kuhata. Tukaj delata rožičeve kroglice katere običajno delata kadar organizirata čajanko.

Slika: Priljubljena stvar katero naši vnuki radi počno je oblačenje. Skoraj vsak dan prekopavajo skrinjo z oblekami. Od leve proti desni: Chalice, Cherish, Engedi, Promise (majhna deklica od moje sestre Kate katero je posvojila iz Kitajske in je videti takšna kot moji vnuki) in Cedar.

Slika: Štiri moje čudovite pomočnice med septembrom in oktobrom leta 2006: Zgoraj: Shay Nicholson (Texas); levo: Sarah Herzog (Texas), Shay in Sarah sta prijateljici ki sta prišli skupaj; desno: Kristin Petersen (Washington); spodaj: Destiny Holowell (Pennsylvania).

Slika: Destiny se je zaljubila v Serenino majhno deklico Engedi (kar se zgodi večini deklet). Tukaj je, urno dela red v pisarni, medtem ko Engedi spi na njenem hrbtu.

Slika: zgoraj: Najini sinovi – Stephen, Rockly poriva in Wesley na desni strani go-karta s prijatelji. Majhna Pearl je na levi strani slike in nadzira dogajanje.

Slika: Ti go-karti postajajo večji. Wesley za krmilom.

Slika: Sedaj izdelujejo motorizirane go-karte. Majhna Serene ga preizkuša!

V zadnji številki *Above Rubies* sem govorila kako Serene šteje do osem da se prepriča da so vsi njeni otroci v avtomobilu. Otroci potem spontano odgovarjajo z devet, deset, enajst! Devet in deset sta Kula in Jabin ki sta sedaj prišla domov iz Liberije da se pridružita svoji družini. Od začetka leta je bilo dolgo čakanje na ta dva otroka in pravzaprav sta bila v sirotišnici deset let.

Sedaj Serene pričakuje novega dojenčka, številko enajst z rokom v maju! Evangeline ima rok z številko devet praktično ob istem času. Tako se bo doslej skupno število povečalo na 34 vnukov in še vedno moliva za več! Več bogaboječih otrok kot bova imela, več vpliva za Boga bodo imeli v tem svetu.

Navdihujoče je videti kako se Bog premika v tem času. Odkar sem marca 2005 v *Above Rubies* govorila o sirotah v od vojne uničenemu narodu v Liberiji, je bilo posvojenih na stotine otrok. Otroci ki so hrepeneli po mamici in očku sedaj uživajo v blagoslovu pripadnosti ljubeči družini. Lahko se to ne bi zgodilo. Nihče ne bi mogel družine pripraviti do posvojitve otrok. Mnogo jih je ranjenih. To je finančni korak vere. Še naprej morate pritiskati in vseskozi moliti. In doslej je reagiralo na stotine družin. To je delo Svetega Duha. Verjamem da je to zelo blizu Božjemu srcu in Bog se dotika src da privede Svoje namene v dovršitev.

Božji končni plan je da vsak otrok živi v družini. Tako je Bog načrtoval da bi ljudje živeli. On želi da bi vsak otrok, tudi tisti ki je postal oropan staršev, živel v družini. Bog to orkestrira po Svojem Svetem Duhu. Ne samo da so družine po vsem svetu odprle svoja srca za sprejem otrok katere jim On želi dati naravno, toda On izliva Svojo slavo v njihova srca tudi za osirotele otroke. Kakšno čudovito stvar dela Bog.

Kadar Bog povzroči da se nekaj zgodi kar je v Njegovem srcu, On ne spregovori samo enkrat ali samo eni osebi, temveč mnogim ljudem po vsem svetu. Čutila sem močno Božje srce za posvojitve. Samo pred nekaj dnevi sem slišala da so posredniki ki molijo za Ameriški narod čutili težo da molijo za en milijon otrok katere bi posvojile družine po ZDA. Kličejo za ljudmi ki se nahajajo kjerkoli da se jim pridružijo v tej molitvi. (Tako kot mi molimo da bi se v tem narodu spremenil zakon o splavih, moramo biti prav tako pripravljeni sprejeti dragocenega dojenčka ki se bo rodil.) Ko mi molimo sem prepričana da se bo Bog dotaknil ljudi ki pred tem nikoli niso o tem razmišljali.

S Colinom si nikoli nisva mislila da bova počela takšno stvar, toda Bog je spremenil najina srca. Čutila sem breme da delim to potrebo z mladimi pari in družinami, nikoli misleč da je to nekaj kar naj bi počeli starejši pari. To prvo noč ko sem o tem govorila sem se vrnila v posteljo in nisem mogla spati. Čutila sem da mi Bog pravi: „Kaj pa ti?“

Mislila sem da bom o tem zjutraj govorila s Colinom. Zagotovo bo rekel Ne in tako bo s tem konec. Namesto tega je odgovoril: „Pojdimo ponje!“ Pomoč! Sedaj ni bilo nobenega izhoda! Bolj kot sva najina srca odpirala in v veri stopala naprej, bolj razburjena sva postajala. Midva sva sedaj, potem ko sva dobila ameriško državljanstvo, v postopku posvojitve treh najstnikov iz Liberije in se veseliva da jih

bova sprejela v naš dom.

Bog to breme izliva ne samo na družine, temveč tudi na samske. Po vsej deželi sem srečala mnogo samskih na katere je Bog izlil močno breme za sirote. Fakultetna diplomantka katero še nikoli nisem srečala je prejšnji večer ostala na našem domu. Bog je nanjo močno naložil breme za vdove in sirote. Že mnogo let ji je na misel prihajala številka 1018. Spraševala se je čemu. Prijateljica ji je predlagala da naj te številke preveri v Svetem Pismu. Ko je to naredila sta ji izstopili dve številki 1018. Prva je bila Devteronomij (5. Mojzesova knjiga) [10,18](#) „Ki pomaga do pravice siroti in vdovi, ljubi tujca in mu daje kruha in obleke.“ Bog je potrdil Svoj namen zanjo skozi Svojo Besedo.

Videti je da moji uvodniki postajajo kot zbirka slik vnukov, toda govorijo zgodbo naših življenj. Štiriindvajset od najinih dvaintridesetih vnukov živi tukaj na posestvu. Imajo čudovito skupno življenje in otroci ves dan skačejo ven in noter iz moje pisarne.

Pred kratkim sem na svoj e-poštni seznam poslala sporočilo s prošnjo za ideje kako spodbuditi može in otroke. Dobila sem na stotine odgovorov – preveč da jih natisnem v tej reviji. Vem da boste navdihnjeni s pričevanji natisnjenimi v tej številki. Če bi jih radi prebrali še več, preverite ali ste prijavljeni na e-poštni seznam tako da pošljete prazno sporočilo na naslov susscribers-on@aboverubies.org. Več jih bom objavila v prihodnjih e-sporočilih.

V zadnji številki smo oglaševali *Vedenjske plakate*. V tej številki (stran petnajst) sem za vas natisnila še enega. To je zadnji katerega bom natisnila v reviji. Da prejmete še druge plakate, boste morali kupiti celo serijo. Ugotovili boste da so blagoslov v vašem domu. Serene jih v svoji družini s svojimi otroci uporablja vsakodnevno.

Kaj pa je posebnega v tej številki? Podaljšujem ponudbo „[Moč materinstva](#)“ ker je na stran za naročilo prišla šest tednov prepozno. Ker stane samo 7 EUR – (najnižja cena!) deset odstotkov stroškov pošiljanja pride samo 0,7 EUR. Kakorkoli stane 1,4 EUR da vam jo pošljemo. Če ste tako prijazni do *Above Rubies* lahko oddate dodatne pošiljke z darom – klik na gumb za darovanje.

Mimogrede, vem da si mnogi od vas želite dodatnih informacij na naši *Above Rubies* spletni strani. Imam obilje pripravljenega, toda malo časa da dam to na stan. Kakorkoli, spletna stran je v postopku krpanja in obnavljanja! Spremljajte jo. Pripravljena in delujoča bo v prvih dneh meseca decembra.

Eden od največjih blagoslovov v služenju *Above Rubies* so moje pomočnice. Brez njih ne bi mogla nadaljevati s tem delom ljubezni. Da, *Above Rubies* je služenje ljubezni. Zastonj dajem svoje življenje in čas in to počnem doslej že devetindvajset let, da ojačam, spodbujam, navdihujem in podprem zakone in družine po svetu. Kakorkoli, postalo je preplavljajoče. Spraševala sem se kako bi dobila pomoč, ko sem pomislila na idejo prositi za pomoč mlada dekleta v poznih najstniških letih in zgodnjih dvajsetih da pridejo na misijonsko potovanje v Tennessee! Ostanete v našem domu in dnevno pomagajo v pisarni *Above Rubies*

(ki je del našega doma). Običajno pridejo za obdobje dveh mesecev. To so najbolj čudovita dekleta. Večine od njih dokler niso priskele nisem nikoli prej srečala, toda bila sem osupljivo blagoslovljena da prejmem smetano žetve. Prihajajo iz Avstralije, Anglije in mnogih različnih države Amerike.

Pričela sem z eno pomočnico, potem sem potrebovala dve, potem tri. V zadnjih dveh mesecih sem imela štiri dekleta ki so živela z nami in mi pomagala v tem svetovnem služenju. To je tudi zanje čudovit blagoslov. Pridobijo si življenjske prijateljice.

Z vero smo močno raztegnili našo *Above Rubies* pisarno in dodali dodatne spalnice. Služenje raste. Ostajamo brez sob za delo in shranjevanje revij in knjig. Poleg tega potrebujemo sobo za naše pomočnice ki živijo z nami (včasih morajo spati na kavču) – in posvojene otroke iz Liberije.

Naš prijatelj je imel težaven čas da je našel zidarje za nas. „Nihče noče delati.“ se je pritoževal. Verjamem da če vzgajate svoje otroke da trdo delajo in vedno naredijo po svojih najboljših močeh ne bodo nikoli prikrajšani službe ko bodo odrasli. Trenirajte jih sedaj da delajo doma. Vaše sinove pripravite da bodo v prihodnosti oskrbovalci svojih družin. To se ne prične s poroko. Oni naj bi bili trenirani v tem in povečevali hitrost sedaj ko so še mladi. Najin zet Sam je svoja sinova, desetletnega Isaiaha in osemletnega Ardena vključil da mu pomagata zgraditi njihov dom. Fanta sta vso izolacijo položila sama, položila večino lesenih tal pripravljenih da jih Sam pribije, pomagala sta Samu dvigati stene in polniti stene. Fanta sta pogosto želela dan preživeti z očetom in sta se že naučila beliti.

Upam da vam je naslovnica všeč. To sta Isaiah in Arden ki jahata njun go-kart katerega sta kupila z denarjem ki sta si ga prislužila skozi trdo delo. Go-karti so bili vedno del naše družine. Najini lastni sinovi so zgradili go-karte ko so bili še zelo mladi. Naredili so jih iz lesa in koles stare kosilnice. Mislim da so več časa preživeli pri popraviljanju kot pa v vožnji! Napredovali so in narediti motorizirane go-karte in ko so postali starejši so vozili motokros motorje. Sedaj so v svojih štiridesetih in se za rekreacijo še vedno vozijo.

Verjamem da je čas da mi pričnemo resnično sijati kot luči svetilnika v tem svetu varanja. Zelo mi je žal da mnogi kristjani danes v svetu ne živijo nič drugače. To je obtožba zoper Boga in Njegovega sina Jezusa Kristusa da mi celo lahko slišimo o prešuštvu med tistimi katerih ime je ime Kristusovo. In to se dogaja. Naj On pomaga vsem poročenim parom da bodo živeli kot je Bog predvidel in da so pred svetom okoli nas slika Kristusa in Njegove neveste. Kristus je večno zavezan k svoji nevesti. To je slika katero naj bi mi pokazali svojim otrokom in svetu.

Kaj pa vedenje do otrok? Se to kaj razlikuje od trenutnega svetovnega sistema? Večina kristjanov omejuje svoje družine na enega ali dva otoka, kar je sistem vere ki je zakoreninjena v humanizmu in feminizmu. Ne prihaja iz Svetega Pisma.

Pismo Filipljanom [2.15](#) pravi: „da boste neoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarite na svetu kakor zvezde.“

Knoxov prevod daje dober prevod te vrstice: „Vi živite v času ki je izkrivljeno ven iz svojega pravega vzorca in med takšnimi ljudmi vi žarite, ste svetilniki svetu, držite dvignjeno sporočilo življenja.“ Kako resnično. Živimo v obdobju ki je izkrivljeno ven iz pravega vzorca katerega je Bog postavil v začetku. Kot Božji ljudje nismo mišljeni da bi bili del tega izkrivljenega vzorca. Mišljeni smo da smo svetilniške luči, da kažemo Božji načrt katerega je On določil v najbolj prvih poglavjih Geneze (1. Mojzesove knjige).

Nismo mišljeni da bi bili na hudičevi strani, pomagajoč mu da „krade, ubija in uničuje“ življenja. Mi naj bi bili na strani Boga, sprejemali življenje in otroke katere nam On želi dati. Bog je Bog življenja. On je stvaritelj, dajalec in ljubitelj življenja.

Naj vi in vaša družina sijete kot zvezde v tem goljufivem svetu.

NANCY CAMPBELL

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma pridejo ravno takrat ko jih potrebujem. Čutim da so pisana prav zame.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 1.500 ženam in šestnajstih različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Informacije: Jillian Stonesifer LtStoney@aol.com

Možje potrebujejo spodbudo

„Beseda spodbude dela čudeže.“

Pregovori 12,25 ([TLB](#))

Naredite dneve ob koncu tedna posebne

Moj mož Jeff med tednom dela dolge ure in tako se trudim da mu njegove dneve ob koncu tedna naredim vredne ponedeljkovega „hvaljenja“ na delu. Prepričam se da spi, medtem zgodaj z malčkom vstaneva in mu narediva poseben zajtrk. Jutro in večer sta njegova da uživa. Karkoli on želi početi, to mi vsi počnemo. In sama to počnem z radostjo. To kar želi Jeff početi ni vedno pretežno zabava, kot kopanje jarkov, raztresanje komposta ali sprehod v trgovino s stripi, toda še vedno to počnem brez pritoževanja in z nasmehom.

To soboto smo našo družino srečali pri stiskanju mošta in pobiranju jabolk. V nedeljo smo po cerkvi odšli na dolgo vožnjo z motorjem.

Kadar mi Jeff pravi: „Želim si da bi imel več časa, rad bi počel to...“ si vzamem trenutek za razmislek in naredim da se to zgodi. Da Jeffu pripravim posebne dneve ob koncu tedna zame pogosto to pomeni veliko dela, toda ko v ponedeljek odhaja v svojo službo in pravi: „Amber, pogrešal te bom. Nisem želel da se vikend konča,“ je vredno vsake žrtve.

AMBER ARNOLD, Casco Twp, Michigan, ZDA

amberjancki@yahoo.com

Jeff in Amber imata Kyra (21 mesecev) in dojenčka predvidoma maja 2007.

Ena dobra stvar

Nekega dne, približno dve leti po poroki se mi je posvetilo da mož s katerim sem se poročila ni takšen kakršnega sem si predstavljala. Spraševala sem se čemu sem se poročila z njim. Nič več nisem mogla videti dobrih stvari – samo slabe! Te misli so kmalu odsevale tudi v mojem obnašanju do njega.

Na srečo sem našla članek ki me je spodbudil da pogledam ENO dobro stvar na svojem možu in se Bogu zahvalim zanjo. Ne samo da sem to storila, temveč sem se Bogu zahvalila tudi za kvaliteto ko sva skupaj na glas molila. Primer: „Hvala tebi Bog za Krista in njegovo potrpežljivost z otroci.“

Ta članek me je prav tako spodbudil da se Bogu zahvalim za njegovo možatost. V svojih molitvah sem se Bogu pričela zahvaljevati za njegove močne mišice in za način kako jih uporablja da nas preskrbi. Chris se je zahvalil za moje molitve in hodil z lažjimi koraki.

To molitve so se nadaljevale. Moja pozornost na eno lastnost Kristusove podobnosti je rasla in rasla dokler nič več nisem videla napak in sem vse več in več premišljevala o moževih dobrih lastnostih. V tem času je bil Chris zelo spodbujen. Celo danes je najbolj spodbujajoča stvar katero lahko naredim zanj da na glas molim zanj in se Bogu še posebej zahvalim za njegove Kristusu podobne lastnosti.

JANICE WILLS, Wairoa, East Coast, Nova Zelandija

willstribes@quicksilver.net.nz

Družina Chrisa in Janice: Brett (24), Rachel (22), Kieran (20), Jessie (17), Tori (10), Alec (8), Warren (7) in Lydia (3). Jessie se je letos poročila z Hamish Andersonom in Rachel je zaročena z Nathanom MyGimpseyem.

Ljubezenska pisma

Nekako enkrat mesečno izvlečem nekaj lepega papirja in pišem svojemu možu. Če nimam lepega papirja, potem na prazen papir narišem srčke in rože. Včasih na karton skupaj zlepiim naše fotografije. Izrazim kako zelo ga imam rada in kako zelo ga cenim. Na ta način je spoznal da „majhne“ stvari katere on počne niso neopažene. Pogosto govorim o najinih sanjah za prihodnosti kar ga spodbudi da se „bori za dobro stvar.“

Svoja ljubezenska pisma mu pustim v posodi za kosilo, na sedežu njegovega avtomobila, pod njegovo blazino ali na dnu tuš kabine, da ga zjutraj najde. Vem da moj mož uživa v teh ljubezenskih pismih ker ima še nekaj dni po tem ko je enega prejel na svojem obrazu velik nasmeh in svojo glavo nekaj dlje časa drži pokonci!

RASHEA COX, Talent, Oregon, ZDA

thecoxcrew@wmconnect.com

Lee in RaShea sta blagoslovljena z Sheldom (10), Austin (9), Sadie (7), Ellie (5), Jared (3) in Zachary (20 mesecev).

Očetov alarm

V našem domu imamo „Očetov alarm.“ To je ponavljajoč alarm ki je nastavljen na mojem mobilnem telefonu. Vključi se eno uro preden moj mož prispe iz službe. Moje otroke spomni da po hiši počistijo vsako nesnago in se očistijo. Starejše otroke in mene opomni da pričnemo s pripravo kosila. Prav tako me opomni da se prepričam da je moja obleka sveža, da si popravim ličilo, svoje lase in zmolim molitev za mojega dragega moža.

Če sem odkrita, s tem nismo tako dosledni kot bi rada da bi bili. Včasih alarm zvoní in ga ignoriram, misleč da sem „prezaposlena.“ Toda kadar smo dosledni rezultat ni samo blagoslov mojemu možu, temveč je to blagoslov celotnemu našemu gospodinjstvu. Moj mož ni nikoli „prezaposlen“ da ne bi odšel na delo in delal da preskrbi svojo družino in ta družina naj nikoli ne bi bila preveč zaposlena da zanj zagotovi topel, čist: „Dobrodošel doma“.

JULIE BANTON, Pierson Station, Illinois, ZDA

mothering9@yahoo.com

Doug in Julie sta blagoslovljena da imata Jordana in njegovo ženo Lesli (ki imata eno hčerko in še enega otroka na poti), Levi (17), Noah (16), Caleb (13), Gideon (11), Glory Hosanna (10), Charity Joy (8), Jonah (6) in Elijah (3).

Pustite zvočno sporočilo

Kadar se moj mož počuti stresno ali ima v službi težke čase, rada pokličem v njegovo pisarno in mu pustim zvočno sporočilo. Prepričam se da opravi klic takoj za tem ko odide iz hiše. Ko pride v službo je na njegovi zvočni pošti. Povem mu kako zelo spoštujem njega in njegovo predanost preskrbeti našo družino, kako močno cenim vse težko delo katerega opravi za nas in kako ponosna sem nanj ko opravlja delo celo takrat kadar je zelo težko. Sporočilo si shrani in kadar potrebuje spodbudo, si ga ponovno predvaja.

DINA McINTOSH, Fort Collins, Kolorado, ZDA

ginamcintosh@yahoo.com

Družina Jima in Gine: Mitchell (doma pri gospodu pri starosti osmih let), Tatum (8), Sophie (5), Kendra (4), Riley (4), Isabel (2,5) in Priscilla (1).

Dejanje govori glasneje kot besede

Že dvaindvajset let skoraj vsak dan vstajam s svojim možem petnajst minut do petih, mu zlikam njegovo srajco, pripravim njegovo kosilo in mu skuham kavo. Edinkrat ko tega nisem naredila je bilo takrat ko sem bila po porodu v bolnišnici in ob redkih prilikah kadar sem bila bolna.

Mnogo prijateljic mi je reklo da sem nora in da naj vse to naredim pred spanjem in potem spim. Prvič ko mi je nekdo dal ta nasvet sem poskušala in potem nikoli več. Kakšno jutro sem lahko zaspana, v bolečinah, razdražena ali samo sebična, toda izbrala sem da bom vse to odložila za seboj in ukrepala prijazno proti svojemu možu. To naju je tekom let oba blagoslovilo. Gospod me je naučil da je ljubeče dejanje mojemu možu pomembnejše kot kako se ta trenutek počutim.

Želim da moj mož ve, da je to NAJIN skupni čas. Moj mož vsakodnevno potuje 120 km (po prometnih cestah!) in tam so pogosto nesreče. Imam tolažbo vedoč da če ga bo Bog poklical domov, vem da bodo najine zadnje besede drug drugemu: „Ljubim te.“

Druga pot s katero hrabrim svojega moža je kosilo pripravljeno ob njegovem prihodu domov. Četudi ni še popolnoma končano, da vsaj nekaj prijetno diši in je skoraj pripravljeno, je to že velik blagoslov zanj. Opazila sem da je tako vesel kadar se lahko takoj usede in poje dišeč, topel obrok.

SANDRA GRAMMER, Aberdeen, Maryland, ZDA

bryangrammer9@msn.com

Bryan in Sandra sta blagoslovljena z Lindsay (20), Meredith (18), Kelsey (17), Daniel (13), Evan (12), Jillian (6) in Delaney (4).

Ploskajte mu!

Skoraj pred letom dni si je moj mož odsekal svoj levi palec. Skušala sem mu osvetliti mnogo stvari, katere lahko naredi z enim palcem (kot na primer

vodovodarstvo) kar veliko moških z dvema palcema še vedno ne more storiti. Mislim da ga to ohrabri ko vidi kako je napredoval s svojim okrevanjem. Kadar se počuti razočaranega ali brez poguma, je zanj dobro da me sliši govoriti da je on v mojih očeh zmagovalec!

BECKY MESSER, misijonarja v San-Pedru, Cote d'Ivoire, Zahodna Afrika. Kadar so v ZDA, živijo v Winston-Salem v Severni Karolini.

andymesser@aviso.ci

Andy in Becker imata šest blagoslovov - Leah (9), David (8), Nadia (6), Lexie (4), Prisca (2) in Hadassah (1).

Oblečena da ugajam

Pred kratkim sem svojemu možu pričela izkazovati čast s tem da se oblačim bolj žensko in ljubko. Nosim precej več kril kot sem jih prej. Nosim svetle barve in skrbim za svoje lase in ličilo. Moj mož ima ob prihodu domov rad da ga pozdravi žena ki se je resnično trudila da bi mu ugajala. On vedno pravi da me ima rad ne glede kakšna sem videti, toda spodbujen je s tem da ve da ga dovolj ljubim da porabim dodaten čas da mu ustrežem.

LOUISE SHAW, Gerlandine, South Canterbury, Nova Zelandija

shawtribe@paradice.net.nz

Družina Jasona in Louise: Grace (6), Esther (4) in Samuel (2).

Nič boljšega kot molitev

Verjamem da je najboljša pot za spodbuditev mojega moža skozi molitev. Tukaj je nekaj vprašanj katere si zastavim. Ta vprašanja sem našla na internetu: http://www.doorposts.com/Samples/aul_prayer.pdf, Toda dodala sem svoje lastne pripombe.

1. Ali iskreno molim za moževo duhovno rast in modrost ko on vodi našo družino? Molim da moj mož išče in da spozna Božje in Svoje načrte za svoje življenje in jaz molim zanj Pavlovo molitev iz Pisma Kološanom [1,9-12](#). Iskreno molim za svojega moža medtem ko on vodi našo družino. Molim da aktivno išče Boga v vsem kar počne. Jaz molim za Gospodovo modrost ko on odgovarja na vprašanja naših otrok o duhovnih zadevah.
2. Ali molim za svojega moža na njegovem delovnem mestu, za njegove vodstvene odgovornosti in njegovimi odnosi z drugimi? Ko moj mož sodeluje z ljudmi pri svojem delu, molim da bo vodil bogaboječe in pošteno življenje, takšno ki odseva odrešenjsko milost Gospoda Jezusa Kristusa. Molim da bi ti okoli njega lahko videli razliko katero je Bog naredil v njegovem življenju. Kako pogosto mi pozabljamo da je moževo misijonsko polje na njegovem delovnem mestu.
3. Ali molim za spoštuječe srce in podrejen odziv svojemu možu? Naučila sem

se da zanemarjanje moje duhovne hoje z opravljanjem drugih navidezno pomembnih del ne pripomore nikomer, še posebno pa ne meni. Gospodu služim skozi služenje svojemu možu. Božje volje se učim tako da svojemu možu izkazujem spoštovanje. Ne morem biti žena kakršno je Bog ustvaril da bi bila, če moje srce ni resnično z Njim. (Psalm [139,23-24](#))

4. Ali molim za odnos mojega moža z vsakim od najinih otrok? V Malahija [4,6](#) pravi naj se očetovo srce obrne k njegovim otrokom. Dnevno molim da je srce mojega moža obrnjeno k njegovim otrokom. Molim da bo videl potrebe posameznega otroka in da ga bo Bog vodil ko se z njimi pogovarja. Dobra knjiga je [Ohranjanje src najinih otrok](#) avtorja Steve in Teri Maxwell.
5. Ali molim za svojega moža kadar vem da gre skozi čase preverjanja in stisk? Mi naj „nosimo bremena drug drugega.“ (Pismo Galačanom [6,2](#)) Me moramo biti pozorne na vse kar naš mož prestaja. Določim si cilj da izvem kaj muči mojega moža tako da lahko molim posebej za to. Vprašala ga bom: „Kako lahko danes molim zate?“
6. Ali molim za svojega moža da bo močan na svojih določenih področjih slabosti in skušnjav? Vem da se moj mož čez dan sooči z mnogimi skušnjavami. Ko vsako jutro odide skozi vrata, običajno skušam nad njim moliti molitev zaščite. Za moža je v tem svetu težje ostati trden ko se vse nanaša na humanistični vrednotni sistem brez strahu Gospodovega. Toda Bog bo iz skušnjave izlekel kar je božjega. (Drugo Petrovo pismo [2,9](#))
7. Kadar je moj mož v grehu ali kadar verjamem da dela nespametno odločitev,... ali ga ponižno rotite in potem iskreno, potrpežljivo in tiho molite da ga Bog vodi? Kadar je moj mož v zmoti ali dela napačno odločitev ga včasih govorno napadem. Kolikokrat sem rekla nekaj samo zato da sem to dve sekundi kasneje obžalovala? Čemu se ne spomnim na Božjo besedo v Eksodusu (Druga Mojzesova knjiga) [14,14](#): „Gospod se bo bojeval za vas, vi pa ostanite mirni!“? Vem da je moževo srce v Božjih rokah in On ga bo obrnil tako kot On želi. (Pregovori [21,1](#)) Ko jaz zvesto molim k Bogu da spremeni moževo srce, se trudim da ne bi rekla „Saj sem ti povedala“ kadar Bog spremeni njegovo srce. Moram dati slavo Bogu ker On zasluži povečevanje.
8. Ali za svojega moža molim kadar me je užalil ali ga kritiziram in najdem zavetje v grenkobi? Odpuščanje je težko. Nikoli ne bom razumela kako nam je Bog odpustil. Samo po Njegovi milosti. Molim da Bog v situacijah kot je ta drži moj jezik. V Pregovorih [21,9](#) in [19](#) pravi da je bolje biti kjerkoli drugje kot s prepirljivo in jezljivo ženo. Ko nisem imela prav (ali mislim da nisem imela prav) sem nesrečna ženska ki moram s tem živeti. Pomembno je da ste s svojim možem glede svojih občutkov odkrita. Običajno sem presenečena ker moj mož niti ne ve da me je prizadel. Molim da mi Gospod pomaga odpustiti, me odmakne ter da pozabi. Kaj če bi se Bog še vedno ves čas spominjal mojih preteklih grehov? Moj priljubljeni verz ki mi pomaga spomniti se na molitev za svojega moža se nahaja v 1. Samuelovi knjigi [12,23](#) (CHR)

„Tudi jaz – Bog ne daj, da bi se tako pregrešil Gospodu, da neham moliti za vas.“ Proti Gospodu grešim s tem da ne molim za svojega moža.

HEIDI KEMP, Nassau, Bahamas

the_kemps_nas@yahoo.com

Otroci *Egana in Heidi* so: *Anri (8), Celina (7), Samuel (3) in Elijah (2)*.

Majhne stvari

To je kar sem se naučila da blagoslovim svojega moža.

1. Poslušaj ga brez kakršnih koli pripomb ali nasvetov.
2. Dajte mu pet minut druženja z njim ko on to ne pričakuje.
3. Veliko se mu smehljajte!
4. Vprašajte ga kakšen je bil njegov dan brez da bi karkoli omenila o vašem lastnem dnevu.

LORI CHIRICO, Lithia, Florida, ZDA

Believelc2@aol.com

Otroci *Phila in Lori* so: *Trevor (12), Shawn (10) in Jason (8)*.

Majice s kratkimi rokavi

Posebej zanj sem naročila majico s kratkimi rokavi na kateri je napisano: „Jaz ♥ Doug!“ On je gasilec in na drugi majici katero sama nosim je napisano: „Zaljubljena sem v gasilca!“ S tem sem ga zelo presenetila.

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA

doughanddalyn@earthlink.net

Otroci *Dougha in Dalyn* so: *Tori (14), Taylor (12) in Ben (7)*.

Zapojte mu pesem

Moj mož Jim dela v prodaji ki ima vzpone in padce, podobno kot vrtiljak. Kadar je moj mož zaključil s prodajo, sem mu pričela peti: „Ponosna sem nate, ponosna sem nate, oh da, tako ponosna sem nate. Boop, Boop, Dee, Do!“ Presenečena sem bila, toda to ga je resnično spodbudilo naprej. On se trudi po svojih najboljših močeh da naredi dnevno čim več prodaj, tako da me lahko pokliče in posluša kako mu v povračilo zapojem pesem. Vem, da mu to resnično pokaže kako cenim da gre on ven in trdo dela za našo družino.

ANGI MARTIN, Crete, Illinois, ZDA

martinclan99@sbcglobal.net

James in Angi sta blagoslovljena s petletnima dvojčkoma Maxom in Molly.

Krepčilna knjižica

Za možev triintrideseti rojstni dan sem prosila družino in bližnje prijatelje da pošljejo svoje besede spodbude meni na moj e-naslov – priljubljene spomine, pismo, pesem, verz iz Pisem ali besedo spodbude od Gospoda. Potem sem vsa ta sporočila zbrala v knjižico katero lahko Jeremy bere kadar potrebuje okrepčilo.

LORIE DILLER, Upland, Indiana, ZDA

florenceflow@hotmail.com

Jeremy in Lorie imata tri sinove – Judah (4½), Asher (2½), in Tristan (2 meseca).

Nagrada

Najin avtomobil je pred kratkim potreboval nov akumulator. Moj mož Larry je preveril ceno. Vgrajen stane preko 70 EUR! Pogledal me je in rekel: „Lahko najdem cenejšega.“ Našel ga je. Toda vgraditev akumulatorja v naš avtomobil je precej naporno opravilo in vključuje odstranitev številnih sestavnih delov okoli akumulatorja. Zbirajoč pogum je Larry rekel: „Odšel bom tja ven in ga razstavil s svojimi rokami!“

Spodbujala sem ga ko je s seboj pritegnil vse tri fante. Precej kmalu je najin najstarejši sin vtaknil svojo glavo med vrata in izjavil: „Mami, oče pravi da bo kmalu odstranil vse potrebne dele.“ Odgovorila sem mu: „Povej svojemu očetu da če bo uspešen, bo dobil od mene VELIK poljub!“ Torej, to jih je spodbudilo.

Nekaj minut kasneje so se vrnili in med pripovedovanjem žareli: „Novo baterijo vstavlja na svoje mesto!“ Rekla sem: „Povejte mu raje da naj se prične pripravljati. Ravno sesam limono da bom zanj RES imela pripravljen velik poljub.“ Zahihitali so se in mu predali moje sporočilo.

Kmalu so poročali: „Mami, nova baterija je vgrajena in vse je nazaj na svojem mestu!“ Ko so me v pričakovanju gledali, sem rekla: „Povejte očetu, da ga mora preizkusiti preden zahteva svojo nagrado.“ Stekli so ven skupaj z menoj. Kmalu je motor zarohnel v življenje in trije fantje so vpili: „Uspelo mu je!“ Potem je šest oči opazovalo (in kdo ve še koliko drugih sosedov), ko sem zagrabila njihovega očeta in nanj položila kot nagrado velik poljub. Otroci so ploskali!

To je bila spodbuda tudi za moje otroke ko so me videli da sem si vzela čas za zahvalo njihovemu očetu za dobro opravljeno delo. In seveda, bilo je tudi zelo zabavno!

HOPE WARE, Peoria, Illinois, ZDA

iware@mtco.com

Larry in Hope imate tri sinove: James (10), John (7½), Daniel (2) in en dragi dojenček v nebesih.

Deset namigov

Sledi seznam mojih „najboljših deset“ stvari katere rada počnem da ohrabrim

svojega moža:

1. Kadar je na potovanju v njegov kovček na skrivaj vtaknem kartico ali ljubezensko sporočilo.
2. Kadar s seboj na delo vzame vrečko s kosilom katerega sem pripravila zanj, priložim poleg še sliko katero so otroci narisali posebej zanj.
3. Na delovni dan ko je pred njim nekaj še posebej težkega, mu pustim spodbudno sporočilo na polici njegovega avtomobila.
4. Zjutraj mu pripravim njegovo kavo in zajtrk.
5. Kradoma se ozrem na njegov seznam opravil in najdem stvari katere lahko storim zanj.
6. Kadar odide iz hiše se z otroci stisnemo okoli prednjega okna in mu mahamo zbogom, medtem ko se on odpelje, mi pa mu z znakovnim jezikom kažemo znak „rad te imam,“ in dovolj na glas vpijemo da zbudimo vse sosede: „Adijo, radi te imamo!“
7. Vsak delovni dan ga opoldan pokličem da mu povem da ga imam rada, ter vprašam ali je kaj kar naj bi naredila. Zadnjih nekaj let to počnem tako redno da postane zaskrbljen, če se zgodi da sem pozna pri klicanju.
8. Redno se mu zahvaljujem ker je tako dober hranitelj in ker trdo dela tako da sem lahko doma z otroci. Prav tako mu povem kako dober oče je in izpostavim njegove očetovske lastnosti kadar so na kakem področju še posebej dobre.
9. Ko pride iz službe je moj cilj da ga pozdravim s tremi čuti. To skušam početi:
VIDEZ – ko pride skozi vrata sem jaz, otroci in hiša videti spodobni.
DOTIK – ko pride skozi vrata, ga pozdravim s toplimi objemi, poljubi in mogoče celo z majhnim masiranjem ramen!
ZVOK - ko pride skozi vrata,...
  - ne govorim po telefonu. Vsakdo ki z menoj redno govori po telefonu ve, da ko zaslišim svojega moža pripeljati po dovozu, se telefonski klic konča.
  - televizijo imam ugasnjeno (razen če je ponedeljkova večerna nogometna tekma)
  - brez cmeravih, jokavih ali kričečih otrok.
  - svojo potrebo po pripovedovanju vseh dnevnih dogodkov prihranim za kasneje in ga pozdravim samo z besedami blagoslova in: „Tako vesela sem da si doma.“
  - občasno se sliši njegova priljubljena sproščujoča glasba – slavična glasba, jazz ali druga pomirljiva glasba.VONJ – moj mož rad vidi da ko vstopi skozi vrata, da je kosilo že pripravljeno. Vonj kuhane hrane je tako tolažiljen.
OKUS – če večerja ni pripravljena imam zanj kot predjed majhen krožnik da žveči medtem ko čaka in na njem sir in kekse, čips, preliv, itd.
10. Zanj prizadevno molim.

Imej svoja usta zaprta

Kolikor dolgo že poznam svojega moža, to je devetnajst let, se on bori s slabim mnenjem o sebi. Najboljša pot da ga spodbudim je da ob „kritičnih trenutkih“ obdržim svoja usta zaprta. To je tako lahko reči: „Povedala sem ti – moral bi me poslušati!“ ko naredi napako, veliko ali malo. Še vedno imam napade odpiranja svojih ust in potem tepem svoj jezik preden preveč povem. To je nenehna dnevna bitka da vrata svojih ust ohranim zaprta pod tesno inšpekcijo.

Svoje mnenje skušam dati samo takrat kadar me moj mož prosi zanj. Kadar tega ne stori je mojega moža težko gledati kako dela napake, celo z najinimi denarnimi sredstvi. Kakorkoli, uživam v opazovanju Gospodovega dela v srcu mojega moža, nekaj na kar lahko sama vplivam, toda ne tudi resnično spremenim. Ključ je v zaupanju. Vem da si Bog za Svoje otroke želi najboljše, prav tako kot si jaz za svoje. Hočem da moj mož čuti svobodo vodstva in razburljivo ga je opazovati kako raste v veri in duhovnem razumevanju.

Četudi sem na neznanem ozemlju na smrt prestrašena, sva pričela plezati in moj duh se počuti zmagovalno, ker sem zvesta Božji nespremenljivi roki.

ANGELA PRINE

tchrmom22@yahoo.com

Dennis in Angela sta blagoslovljena da imata Nathaniel (11), Katie (7) in Noah (14 mesecev).

Najprej postavi njega!

Poročena sem skoraj dvanajst let. Pred tremi leti sem končno prenehala z osredotočanjem samo nase! Kadar sem čutila da mojim potrebam ni ugodeno sem običajno skakala okoli svojega moža. To je bilo večino časa, ker sem bila popolnoma osredotočena samo nase! On se je počutil tako neodločen in „podrejen“ meni, samo da je ohranil mir.

Sedaj je moj mož samozavesten in odličen vodja in radostno stojim za njim. Odkar sem pričela to izvajati imava tolikšno sožitje in ljubezen v najinem domu.

ERIKA SCHAMBACH, Elgin, Illinois, ZDA

erika.schambach@sbcglobal.net

Otroki Erica in Erike so Joseph (10), Kathleen (8½), Jask (7), Kaelin (6), Jesse (4), Kalli (2½), James (1) in radostno pričakujeta njunega osmega otroka.

Objemi in poljubi

Kvaliteten čas drug z drugim je potreba in ima pozitiven vpliv tudi na otroke. Kadar sta oče in mama strastno zaljubljena bodo otroci cveteli. S svojim možem vedno izvajava navado objemov in poljubov po skupnem kosilu, preden odide in ko se vrne iz dela. Otroci ne zamudijo veliko. Ko naju vidijo objeta, pritečejo in tudi sami počno isto.

Še ena stvar je ki je blagoslovila najin zakon – čas za pogovor pred spanjem. To je odličen čas za razrešitev, pripovedovanje o dogodkih najinega dne in poljub in objem to vedno zapečatita. Svojemu soprogu dnevno povem kako ga imam rada in da si ne morem življenja predstavljati brez njega. Najin zakon je dnevna izročitev, ne enkratna in dokončna stvar.

JEWEL NOLT, Lititz, Pensilvanija, ZDA

jewinbunch@dejazzd.com

Otroci Winifreda in Jewel so Brandon (14), Janisa (12), Cherise (10), Victoria (8), Mean (7) in dvojčka Kendall in Zachary (2½).

Presenečenje za rojstni dan

Moj mož Karl je ravno okoli svojega rojstnega dneva šel skozi težke čase. Dobila sem idejo. Za rojstni dan sem mu dala vizitko in ga povabila ven na večerjo. Tekom dneva sem pripravila vse kar bova potrebovala za kampiranje. Zapakirala sem zabavno pojedino, njegovo priljubljeno igro in knjigo za skupno branje. Nekaj prijateljev je odšlo v kamp in njihov kamper pripravilo za naju da ostaneva v njem. Tega večera sva najinega sina oddala babici in dedku in moj mož je mislil da greva ven samo na večerjo.

Po večerji sem mu dala novo vizitko s povabilom da konec tedna preživi z menoj. Bil je popolnoma presenečen! Skupni čas nama je bil v blagoslov in lahko sva nekaj časa uživala sama brez dragih hotelskih stroškov!

S Karlom prav tako uživava v klepetu na „Instant Messengerju.“ Pogosto grem gor medtem ko je on na poti na delo in mu pustim spodbudna sporočila. Kadar ga čez noč ne bo, mu puščam sporočila skozi njegove osebne stvari. V njegovi denarnici, toaletni torbici, med njegovimi pižamami, itd. Zabavno je razmišljati o presenečenju katerega bo doživel ko bo odprl svojo toaletno torbico.

SARAH SNEATH, Salina, Kansas, ZDA

krawlandsarey@gmail.com

Otroci Karla in Sarah sta Josiah (10 mesecev) in 2 majhna ki slavita z Jezusom.

Prekomerno blagoslovljena

Ko sva se s Philom pred petindvajsetimi leti poročila sva pred prvim otrokom nameravala nekaj let počakati. Kakorkoli, najin prvi otrok je bil spočet nekaj tednov po poroki namesto nekaj let po poroki! Ryan je bil rojen naslednje leto in midva sva bila presrečna.

Kmalu za njim je bil na poti najin drugi dojenček, ko sva s pomočjo ultrazvoka izvedela da je [anacephaličen](#) – usodna poškodba živčnega kanala. Ultrazvok je pokazal da bo umrl in da se nič ne da storiti. Čustveno uničujoče je bil nositi

dojenčka, vedoč da njegovo rojstvo pomeni njegovo smrt. Ryan je bil star malce več kot leto dni ko je bil blizu napovedanega roka rojen Timothy. Živel je eno uro in pol ter umrl v mojih rokah. Vedela sva da če bi se to ponovno zgodilo da ne bi prekinila nosečnosti, zato je sva se odločila da zaupava Bogu in v prihodnjih nosečnostih ne bova imela več ultrazvočnih pregledov, razen če bo prisoten dober medicinski razlog.

Molila sva za novega otroka. Za Ryana sem si posebej želela majhnega brata. Shayne je bil rojen decembra 1984. Kakšno čudovito božično darilo in odgovor na molitev! Natasha, najina prva deklica je bila rojena septembra 1986. Navdušena sva bila da imava najino prvo deklico. Mnogo ljudi nama je reklo, da „morava zaključiti ker imava sedaj deklico.“ Mislila sva: „Mogoče imajo prav.“ Ko sem odkrila da sem ponovno noseča sem imela recept za kontracepcijske tabletko katere naj bi vzela. Bila sem šokirana; toda med to nosečnostjo nama je Bog pokazal da naj velikost najine družine zaupava Njemu.

Zachary je bil rojen junija 1988. Kakšen blagoslov je bil to najini družini in skorajda bi ga zgrešila! Ko sva raziskovala sva spoznala da kontracepcijske tabletko ne samo preprečijo nosečnost, temveč prav tako pogosto povzročijo tudi splav!

Od takrat sva bila blagoslovljena s še desetimi otroci. Tako hvaležna sem da je posredoval Bog. Ne morem si predstavljati življenja brez enega od njih.

Prva beseda katero sem izrekla ko sva se določila da prepustiva Bogu izbiro velikosti najine družine je bila: „Kaj če bova imela ducat otrok?“ Torej ko se je rodil najin dvanajsti otrok Nina, ji nisva izrekla dobrodošlice samo midva temveč prav tako enajst ljubečih bratcev in sestic!

Bog je vedno poskrbel za naše potrebe in velikokrat še več kot to. Šest od najinih zadnjih otrok je bilo rojenih na domu. Kakšne čudovite in miroljubne izkušnje so bile to. Kmalu po tem ko se je rodil Zachary, sva pričela tudi z izobraževanjem na domu.

Prav tako je v Božjem načrtu tudi dojenje naših otrok in to daje otroku Božjo pot. Svoje otroke pogosto nosim v kengurujčku. To mi omogoča da skrbim za druge otroke medtem ko imam dojenčka vedno s seboj. Nikoli si ne bi mislila da bom po petindvajsetih letih zakona še vedno dojila dojenčka, jih šolala na domu, toda tako sem blagoslovljena. Ali je bilo lahko? Ne! Toda karkoli vrednega potrebuje nekaj napora. Šla sva skozi mnoge preizkušnje, toda blagoslov odtehta preizkušnje.

Verjamem da je plodnost dar ki naj ne bi bil vržen proč.

CYNTHIA HOUNSOME, Coldwater, Ontario, Kanada

hounsomes@hdcanada.com

Phil in Cynthia z njuno družino: Ryan (24) s svojo ženo Jillian in dojenčkom Rhys, Shayne (21), Natasha (19), Zachary (18), Gabriel (16), Zoë (15), Jonathan (13), Nekoda (12), Benjamin (10), Sebastian (8), Bronwyn (6), Nina (5), Adam (3) in PJ (9 mesecev).

Svojo radost sem pustila za seboj

Slika: Gary in Patti z njunima otrokoma Gabrielle (16) in Garrett (14).

V začetku leta 1993 sem prvič slišala evangelij in odgovorila z radostjo, ter sprejela Kristusa za svojega Odrešenika. Moje življenje je bilo čudovito. Imela sem čudovitega moža ki je trdo delal, dva ljubka otroka, čudovit dom in Gospodovo radost ki je vrela iz mene. Bila sem vesela mama ki je ostala doma, izjemno zadovoljna in popolnoma zaljubljena v življenje.

Moje srce je bilo v mojem domu. Svojemu možu sem rada vzdrževala dom, mu pripravljala slastne obroke, mu prala in likala njegova oblačila. Rada sem se igrala in brala najinima otrokoma, odšla z njima na dolge sprehode, jima pela pesmi, pekla v svoji kuhinji in neštete druge k domu usmerjene stvari.

Toda, stvari so se spremenile. Sporočilo katerega sem nenehno slišala – v cerkvi, v krščanskih knjigah in seveda od krščanskih prijateljic – je bila potreba po večji vključitvi v cerkveno služenje. Imela naj bi „služenje.“ Čutila sem se poklicano k tej miselnosti in sem se vkrcala. Pričela sem z vodenjem svetopisemskih ur za ženske (včasih dve naenkrat, katerih rezultat je bil dvajset in več strani domačega dela tedensko), poučevanje v nedeljski šoli, nadziranje otroškega vrtca za štiriletnike, pridružitvi molitveni verigi, bolniško oskrbo in nego na domu, tajne sestre in mnogo drugih „služenj“ v cerkvi.

Čeprav sem bila s služenjem svoji družini zelo vesela, sem bila naučena da to ni pravo „služenje“, da mora biti „pravo“ izven doma. Ni veljalo kot „Božje delo,“ če ni vključevalo cerkvene plane in aktivnosti. Svoja dva otroka sem posadila v njuna otroška sedeža in se odpeljala na svetopisemsko proučevanje ali na ta ali oni sestanek. Svojo radost sem pustila doma – in tam je ostala skoraj dvanajst let!

Ko sem bila vedno bolj vpletena v cerkvene aktivnosti, sem imela vedno manj in manj časa za svojo dragoceno družino. Na to kar je bil nekoč izvir moje radosti, sem sedaj gledala kot na motenje „dela za Boga“. Nič več nisem imela časa za čiščenje doma. Prah se je nabiral in kot rezultat je prišla alergija in navsezadnje je astma udarila mene (in prav tako moja otroka). To je vodilo v kronični bronhitis, celo pljučnico in veliko mesecev antibiotikov.

Nisem imela časa kuhanja zdravih obrokov. Jedli smo večinoma slabo hrano, pakirane stvari ter hitro hrano. Nisem imela časa oprati perila, razen če je seveda moj mož omenil da potrebuje nogavice ali spodnje perilo. V jezi bi napolnila stroj. Redko sem ga zlagala in naučil se je vsako jutro iz sušilnega stroja potegniti kar je potreboval. (Medtem ko to pišem jokam, ker je ta leta zelo boleče zopet podoživeti).

Svojima otrokoma nisem nič več brala in se z njima igrala. Preprosto nisem imela časa in če sem brezčutno odkrita, sem rekla da imam za početi „bolj pomembne stvari.“ Niso bile samo cerkvene aktivnosti tiste ki so me držale zaposleno in proč

od doma. Bila sem zelo vpletena v družabne izlete, učnih ur različnih stvari za svoje otroke in aktivnosti šolanja na domu.

Moje zdravje se je pričelo slabšati. Med temi dvanajstimi leti sem trpela za migrenami, prebavnimi motnjami, zaprtjem, kožnimi izpuščaji, bolečinami v mišicah, avto imunskimi težavami, motnjami z vidom, nezmožnostjo ponovne zanositve, alergijami, vrtoglavicami, težavami s sinusi, utrujenostjo, nespečnostjo, pridobivanjem in zmanjševanjem telesne teže in strašno depresijo. Sedaj vem da je moje telo VPILO naj se vrnem nazaj domov. Moja radost je popolnoma izginila. Bila sem le še lupina osebe ki sem bila nekoč. Nisem mogla razumeti kaj je bilo narobe. Čemu sem bila tako bedno nesrečna? Čemu nisem bila izpolnjena? Čemu sem se počutila kot da sem nekaj izgubila, kar ne morem dobiti nazaj?

Končno je nekaj manj kot leto dni nazaj Bog mojemu srcu spregovoril skozi mnogo vrstic Svetega pisma. Ena od njih je Pregovori 7,11 ki govori o ženi prešuštnici katere noge ne obstanejo doma. Druga je iz Pregovorov [19,3](#) kjer govori o oseba ki ruši svoje življenje skozi svoja lastna dejanja in je potem jezna na Boga. Še ena je iz Psalma [77](#) kjer David tarna za dobrimi dnevi ko so bile njegove noči še napolnjene z radostnimi pesmimi.

Ko sem premišljevala o svojih „dobrih starih dnevih napolnjenih z radostnimi pesmimi,“ me je Bog pripeljal k Pismu Titu [2,3-5](#). Na tej točki sem JASNO videla čemu sem izgubila svojo radost (in svoje zdravje). Prenehala sem s počtetjem tega kar mi Bog ni položil na moje srce. Gledala sem za izpolnitvijo v cerkvenem služenju medtem ko mi je Bog dal služenje prav v svojem lastnem domu. Imela sem moža kateremu naj bi služila, ga spodbujala in ljubila. Imela sem otroka potrebna vzgoje in učenja za Gospoda. To sem zanemarjala z namenom da bi počela to kar sem mislila da je „bolj pomembno.“

Sedaj je moje srce prišlo domov in ponovno sem najbolj radostna. Zadovoljna sem s svojim ljubečim možem ter svojima otrokoma ter varuhinjo doma. Moje zdravje je boljše kot je bilo že leta.

Služenje je da služite svoji družini. Bog vas ni namenil da počnete ducat opravkov v cerkvenih služenjih. Njegova volja je da ljubite svojega moža, svoje otroke in gospodinjstvo. (Pismo Titu [2,3-5](#) (NIV) Starejšim ženskam ni bilo rečeno naj mlajše ženske uče obiskovanja vseh svetopisemskih učnih ur ali početi vse cerkvene aktivnosti, temveč da „ljubijo svojega moža in otroke in naj doma gospodinjijo“. (Pismo Titu [2,3-5](#))

Pravzaprav vam niti ni potrebno iti ven iz vaše hiše na biblični tečaj. Trenutno proučujem Nancy Campbellino knjigo [Moč materinstva](#). Je čudovita, oči odpirajoča in zelo jo priporočam. Ko bom z njo zaključila me pričakuje „[Družinska jedilna miza in gostoljubnost](#).“

Verjamem da je danes veliko žensk danes brez radosti, obteženih, brez poguma, bolnih in izčrpanih ker si prizadevajo za početje stvari za katere jih Bog ni poklical da jih počno. Njihove duše in telesa jočejo da upočasne njihove nore korake, ter da polože svoje celotno srce služenju svojim družinam.

Žalostno, toda podobno kot jaz, so bile mnoge zavedene v mišljenju da to ni služenje. Materinstvo je služenje. Ni nič bolj pomembnega kar bi lahko počele.

PATTI GARDNER, Nampa, Idaho, ZDA
idgardners@msn.com

Čisti kamen

Vsak dan je popolnoma nova priložnost da postanem boljša mati kot sem bila včeraj. Pri mami ki je ostala na domu mi je to najbolj všeč.

Priznam da so nekateri večeri ko se odpravim v posteljo s počutjem bedaka v materinskem oddelku. Včasih izgubim svojo hladnost z otroci in se odzovem z nepotrpežljivostjo ali reagiram kot star čemernež. Po dnevu kot ta, se boleče zavedam da nimam dovolj svojih lastnih vrednot biti odlična mati. Soočena s svojim lastnimi nezadostnostmi svoje srce izlijem Bogu. Nekatero večere so moje molitve obupne prošnje da mi jutri On pomaga biti ljubeznivejša, nežnejša in bolj potrpežljiva mati.

Rada imam Sveto pismo ki pravi da so Božje dobrote vsako jutro nove. Sonce ponovno vzide in imam čist kamen da ponovno pričnem. Ni potrebno da reagiram na način kot sem reagirala včeraj. Lahko se zbudim s čistim srcem, pripravljena slediti Bogu da mi pomaga na novo služiti svojim otrokom.

Ali imamo lahko boljša delovna tla kot biti na domu s svojimi otroci? Me imamo tako veliko priložnosti da treniramo sadove duha. Dveletni otrok polije svojo ovseno kašo na tla, po tem ko je ravnokar polil svoj sok sestri na glavo. Kakšen pričetek dneva! Meso hoče raznesti. Namesto tega lahko to uporabimo kot trenutek da ignoriramo naš prvi odziv in dovolimo da Božja potrpežljivost dela skozi nas. Bolj kot to izvajamo, bolj se lahko naučimo kako disciplinirati s potrpežljivostjo, trdnostjo in ljubeznijo.

Seveda je to lažje reči kot storiti. Mi vsi občasno bedno padamo, toda kot nas apostol Pavel roti, sledimo k cilju. Verjamem da me treniramo same sebe ravno tako kot treniramo svoje otroke. Bolj kot izvajamo Božjo ljubezen in dobroto To se ne dogaja preko noči. Malo po malo se spreminjamo v Kristusovo podobnost in potem te vidike Njegovega značaja razodenemo otrokom.

Ne mika me da bi ostala ista. Na materinstvo gledam kot na spretnost katero me lahko brusimo. V tem mandatu lahko postanemo izkušene. Vsak dan je nov dar katerega lahko uporabimo da svoje domove napolnimo z čudovitimi besedami in dejanji. Če skazimo, brez dvoma vemo, da je Njegova dobrota vsako jutro nova.

Tukaj je jutrišnji dan – nov svež pričetek.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com

Hrabro srce

Slika: mark in Natalie z njunimi sedmimi otroci: (Calais (17), Jaeger (15), Paige (14), Anais (13), Kaylah (11), Jace (0) in Jordan (6).

Priznam da sem sto odstotno strastno zasvojena s konji. To sem bila že vse življenje! Svoj obraz rada zakopljem v njihov vrat in vonjam ta nezgrešljivi vonj. Nekaj čudovitega in veličastnega je glede te Božje stvaritve - konja!

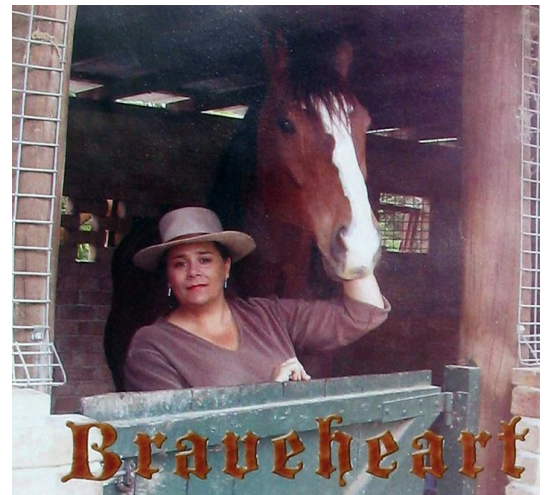
Kakorkoli, v uživanju čudovite Božje stvaritve, sem nekako včasih uspela prečkati mejo čaščenja stvaritve namesto čaščenja Stvaritelja. Ves moj čas in misli so bile usmerjeno v literaturo o konjih. Medtem je moje Sveto pismo na polici nabiralo prah, da ne omenim zanemarjanje svojega časa na samem z Bogom.

Prav tako je trpela moja družina. Da, bila sem prisotna na domu, počela dnevna opravila in šolanje sedmih otrok na domu skupaj s svojim možem, toda razlika je bila da je bilo moje srce ločeno od moje družine. Nisem se več osredotočala na odnose s svojo družino, temveč nase in gojenjem odnosov s svojim konjem. Moje sanje so bile da z konjem vzpostavim partnerski odnos tako da kadar bi imel svobodo prihajanja in odhajanja, da bi izbral da bi bil z menoj. Prav tako sem si želela da bi ga lahko jahala brez pomoči brzd ali sedla. Sledila sem programu *Parellijevega naravnega druženja s konji* in imela zelo dobre rezultate. Bila sem ujeta.

Nič ni narobe imeti želje ali celo početja teh stvari, toda to česar nisem videla je bilo zanemarjanje nečesa kar je bilo mnogo bolj vredno. Svoje odnose s svojimi otroci! Ti čudoviti otroci so moja dediščina od Gospoda. V izgubljanju svojega fokusa sem dala prostor sovražniku da je vstopil v mojo hišo in nas oropal polnosti Božjega blagoslova katerega nam je dal Bog. Večino svojega časa in energije sem porabila drugje.

Januarja 2006 me je Bog pripeljal nazaj k sebi in popolnoma priklenil moje srce. Nekega jutra mi je On pokazal kako strateško smo postavljene v naše domove. Pogledala sem za pomenom besede strateško in odkrila da je sorodna besedi strategija kar pomeni: namenjena da omaja sovražnika da je nezmožen vojskovanja z uničevanjem stvari, tovarn, itd. Kot posledico mi uničujemo te stvari ki bi sovražnika naredile močnega. Mi to moč odvezemo.

Toda kaj sem počela? Sovražniku sem dala prostor, ker sem odstopila svoje stražarsko mesto. Vrata sem pustila na široko odprta. Nisem opazovala ali celo bila zavestna tega da sem bila ujeta. Medtem je bil na delu tat, ki je skušal oropati

in uničiti mojo družino.

Gospod mi je pokazal da smo mi starši Njegovi predstavniki na tej zemlji. Ko sebe podvržemo Jezusovemu vodstvu, smo maziljene za učenje, vodenje in grajanje otrok katere nam je postavil v našo oskrbo. Mi smo njihov plašč varnosti in zaščite pred sovražnikom. Naša dolžnost v služenju našemu Gospodu je da oblikujemo Bogaboječe rodove za našega Kralja.

Kot mati me je Bog strateško umestil v mojo družino. Ko poslušam in izpolnjujem Njegove zapovedi delam sovražnika nezmožnega bojevanja. Vzamem proč njegovo moč, ter sem na preži in se premikam po poti katero mi narekuje Bog.

Nekega dne me je Gospod prebudil z vizijo Hrabrega srca – mojega konja. Precej oddaljen je bil od mene in prosila sem ga da pride k meni, njegova ušesa so bila ošiljena naprej in njegova pozornost je bila na meni. Pričel je jezdit proti meni. Ko me je dosegel se je ustavil in se s svojim nosom skoraj dotaknil mojega. (Velik konj je, visok 165 centimetrov. Ko to počne je lahko zelo grozno in spraševala sem se ali bo imel čas da se bo ustavil!) V tem trenutku sem slišala kako mi je Bog spregovoril. „Natalie, prav tako kot se tvoje srce razveseljuje in je vznemirjeno s tem kako Brave heart jezdi proti tebi kadar ima možnost iti kamorkoli, tako se Jaz počutim ko tečeš k Meni.“

Tedaj sem se spomnila kako je bil Brave heart zadnje dni raztresen. Namesto da bi z vsem svojim navdušenjem tekel k meni, je upočasnil korak in preudarjal da bi zavil v drugo smer. Njegova pozornost ni bila več popolnoma na meni. Bila sem tako razočarana. Izgubil je željo da bi tekel k meni. Bog je ponovno spregovoril mojemu srcu: „Razočaranje katerega čutiš je isto razočaranje katerega čutim ko ti izbereš da ne tečeš k Meni.“

Moje srce je upadlo. Spoznala sem da Gospoda nisem postavila na prvo mesto v svojem življenju. Moj Bog je bil dovolj milostljiv da mi je to pokazal in me privedel v tesnejši stik z Njim. Jezus hrepeni da bi mi tekli k Njemu. Sedaj vem da če bi me Bog prosil da se zaradi Njega odpovem konjem, bi morala ubogati svojega Nebeškega Očeta, ker vem da ima On zame načrt za dobro in ne slabo, da mi da prihodnost in upanje. Doslej On tega še ni zahteval. Ah! Toda zamenjala sem svoje prioritete in jih prizadevno varujem.

Matere, ali vas lahko spodbudim da nenehno bdite nad svojimi družinami? To ni vedno lahko in da ne rečem da lahko postane zelo izzivajoče, toda držite trdno in gradite ta odnos z otroci. Naj sovražnik ne odtegne od vas tega položaja, ker ve ste srce vašega doma. Vas je pooblastil sam Gospod, da ste graditeljice narodov. Njegova nagrada bo precej večja od katerekoli nagrade tukaj in sedaj. Vaša strast naj ne bodo konji, naj bo nekaj drugega. Ohranite to na pravem mestu. Ne dopustite da bi vas užitki tega sveta zaslužnjili vašega kraljevskega položaja v vašem domu.

NATALIE STRIPP, Tallai, Queensland, Avstralija
admin@aboverubies.org.au

Gledati dobro

Videti je da nisem sestavljena skupaj kot sem nekdam bila.
Stvari so se malce spremenile, odkar imam tri otroke tukaj.
Ne nosim veliko ličila, ker imam obraz za poljub.
Raje bi barvala s prstnimi barvami, kot slikala svoje prstne namige.
Dojenček rad mi puli lase, jaz jih moram nositi na hrbtu.
Upam da me praznina naredi močno, ker mi manjka časa za delo.
Čevlji z visoko peto so ob strani, lahko stopim na igračo.
In kril ne delamo na tleh, medtem ko se kockamo z otroci.
Vsa moja dobra oblačila so izginila, ker se vse po njih polije,
In polovica nosečniških oblek, ker polovico časa nosim te.
Kavbojke, mikice so zakon za čiščenje, igranje, šolo,
Poročni prstan in veselna smeh sta za nekaj časa ves moj nakit.
In ko se pogledam v ogledalu, še nikoli nisem bila videti dobro!
Uganite, nikoli mi ni nič pristojalo, kot tudi materinstvo ne!

NICOLE SIDDALL, žareča, vesela mati!, Shadow Hills, Kalifornija, ZDA
msiddall@horwathcal.com

Mark in Nicole sta blagoslovljena z Anne (7), Emily (7) in Caleb (1).

Otroške žoge

Otroška žoga je v teh dneh pogosto pozabljena igrača. Otroci so prevladani z računalniki, video igrkami in drugimi zapletenimi izumi na baterije. Žoge so odlične za razvijanje samopodobe, zaupanja, koordinacije in potrebnih gibalnih veščin. Žoge so večinoma poceni in najboljše od vsega, ne potrebujejo baterij! Prav tako so prestavljive, kar jih dela odlične za igranje kjerkoli. Tukaj je nekaj idej:

Hitre žoge

Preprosto par nogavic zvijte same vase in tako hitro naredite žogo za podajanje okoli. Ne bodo poškodovale stene v vaši hiši in dovolj je mehka da se majhen otrok uči lovljenja.

Metanje v koš

Pripravite koš, stopite nazaj in vrzite vanj žogo primerne velikosti. Vsakokrat ko vržete koš, stopite korak dlje, da vidite kako daleč lahko pridete. Uporabite lahko koš z luknjami ki ne drži več vode, ali pa lahko dno koša tudi odrežete in pribijete na ograjo ali na steber na svojem dvorišču kot majhen koš za košarko.

Kegljanje

Pripravite nekaj doma narejenih ali kupljenih kegljev in vadite kegljanje vašega

balinčka v keglje da jih pomečete na tla. Šest čistih in praznih plastenk so dobri keglji. V vsakega od teh nalijte vodo in jih tako naredite bolj stabilne. Uporabite lahko žogice za tenis ali za igro doma narejene žoge.

Zabava z radirkami

Čudovito kako nekaj tako majhnega in prožnega tako dolgo zabava otroka – lovljenje, poskakovanje, kotaljenje in metanje. Če je vaš otrok mlajši od treh let, mu kupite večjo žogo katere ne more po nesreči pogoltniti.

Kotaleče žoge

Ko so bili moji otroci majhni sem z njimi veliko ur preživela na tleh in jim kotalila žogice da sovjih potem lahko ujeli in odkotalili nazaj do mene. Ko se nam je pridružilo še več otrok smo razširili naše noge in tako oblikovali različne oblike in se še naprej igrali. Takoj ko so dojenčki lahko sami od sebe sedeli, to je pri šestih mesecih so lahko uživali v tej nežni igri.

Pujsek v sredini

Nekaterim otrokom se zdi ta igra jalova, drugi ljubijo izziv ujeti žogo in v sredini visoko skakati.

Treniranje brcanja

Za dober udarec v ozadju vašega dvorišča pripravite gole ali obiščite vaše bližnje nogometno ali šolsko igrišče takrat ko je prazno in vadite nastavljanje žoge in streljanje na gol.

Žoga za ravnotežje

Z majhno žogo, katero si položite na otrokovo glavo ali pričnite z vašo lastno, jim pokažite kako nagniti glavo na eno stran in skotalite žogo na eno ramo in naprej na vašo roko brez da vam pade na tla. Prav tako lahko vadite ravnotežje na kaki dvignjeni stvari in odskočitvi na vašo drugo stvar in nazaj ali pa vrtenje žoge na prstu.

Vrtenje cevke

Svojemu otroku dajte majhno žogo in kartonski valj ki vam je ostal od aluminijaste ali plastične folije. Pokažite jim kako kotaliti žogo skozi cev. Zelo majhni otroci uživajo pri teh preprostih in ponavljajočih igricah.

Metanje in lovljenje

Svojega otroka učite različnih načinov metanja in lovljenja žoge, pač glede na njihovo starost in zmožnost. Mecite žogo preko glave, pod roko, udarite s pestjo,

odbijte jo z glavo, pod nogo. Pokažite jim tudi raznolikost načinov lovljenja teh metov.

Osliček

Ko vaš otrok dobro lovi in meče, se z njim igrajte igro osliček. Prvi ki zgreši met dobi črko 'o' in tako naprej dokler ni zbral vseh črk in se izgovori 'osliček'. Z resnično manjšimi otroci se igrajte igro 'miš'.

Izmikanje žogi

Sedaj ko so moji trije otroci nekako zrasli, se ob zgodnjem večeru in ob igrah konec tedna igramo izmikanje žogi. Cev za zalivanje vode uporabljamo za označitev polovice igrišča in na to črto položimo več velikih žog. Vsi gremo nazaj na svojo polovico dvorišča in ena oseba zakliče: „Vrzi žogo.“ Vsakdo teče k središču in poskuša zgrabiti toliko žog kot jih lahko. Potem se vrnejo na svoja označena travna dela in igra se prične.

Cilj igre je na lahko zadeti osebo od ramen navzdol. Če ujamete žogo ki vam jo je vrgla druga oseba, dobite dodatno 'življenje.' Prva ekipa ki vse nasprotnike spravi iz igre je zmagovalec. To je zabavna igra za igranje in tudi odraslim daje nakaj vaje. Sosedje mislijo da smo nori ko ves čas mečemo žoge drug na drugega, toda vsi imamo radi to igro. Uporabite samo velike mehke žoge, ne teniških žogic ali karkoli težkega kot so žogice za kriket kajti potem lahko naredite resnično škodo.

Ne glede na to ali organizirate povezano igro z žogami ali jo samo brcate s svojimi otroci, si bodo zapomnili čas ki ste ga preživeli medtem ko ste se z njimi igrali.

VICTORIA PURDIE ©, Wellington Point, Queensland, Avstralija
vpurdie@optusnet.com.au, <http://boatwife.freesevers.com>

Poster o govorjenju

Besede izgovarjaj jasno. Ne momljaj!
Človeka s katerim govoriš glej v obraz.

Govori vljudno. Vedno reci: „Prosim,“ „Hvala“ in „Ni za kaj.“
Govori hrabrilno, pozitivno, prijazno in življenje-dajajoče besede. Blagoslavljalj ljudi namesto da jih kritiziraš.

Rajši govori z nasmehom kot pa z z mrkim pogledom.

Otroci, ne prekinjajte pogovorov odraslih. Počakajte dokler oseba ne preneha z govorjenjem in potem recite: „Prosim“ in nato pričnite govoriti.

Ne govori drug čez drugega. Tudi drugim dajaj besedo.

Ne boj se povedati svojih prepričanj, toda deli jih z nežnostjo in milino.

Ne vdiraj v osebni prostor nekoga. Kadar s kom govoriš se mu ne približaj preveč.

Ne bodi opravljivec.

Ne govori z rokami v svojih žepih.

Vedno govori resnico. Lažnivci so strahopetci brez poguma povedati resnico. Ne pretiravaj.

Z zanimanjem poslušaj kaj ima nekdo drug povedati. Zastavljalj vprašanja o njegovem življenju namesto da govoriš o sebi. Bodi pozoren in dober poslušalec.

Na telefonski klic se oglasi s svetlim in veselim glasom.

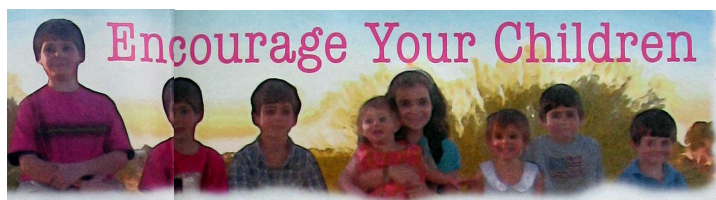
Vedno premisli preden spregovoriš. „Pred odprtjem svojih ust postavi svoje možgane v delovanje.

Kadar nas nekemu predstavijo, si stisnita roke in reci: „Kako se imaš?“ kar je tradicionalno, ali „Zelo vesel sem da sem te srečal,“ kar je bolj pomembno, ali „Zelo sem vesel da sem vas srečal, gospa Jones,“ kar je celo bolje in bolj osebno.

Starejše ogovarjajte z „gospod“ in „gospa“ razen če vam je drugače rečeno. Moške in žene, vsak dan svojemu zakoncu in vsakemu od vaših otrok recite: „Rad te imam“.

Otroci, vsak dan svojim staršem ter bratom in sestram recite: „Rad te imam.“

Spodbujajte svoje otroke

Verjamem da je spodbujanje rodovitna zemlja v kateri naši otroci rastejo do svojih polnih

zmožnosti. Blagoslovljena sem bila da sem odraščala z spodbujanjem. Svoje lastne otroke sva vzgojila z vzpodbujanjem. To je bil njihov dnevni kruh, prav tako kot njihova hrana. Spodbujanje naših otrok in vsakogar okoli nas, naj bi bila v našem življenju navada. Ne bodite majhen spodbujevalec. Bodite velik spodbujevalec. Bodite običajen spodbujevalec. Verjamem da vas bodo naslednje ideje navdihnile v tem pomembnem služenju vaši družini.

Nancy Campbell.

Večerni pogovor

Mi vsak večer molimo in se pogovarjamo z vsakem od najinih otrok. Dokler nisem nekega večera svoje malčke basala v svoje postelje nisem spoznala kako pomemben je za moje otroke ta čas. Moja najstarejša hčerka me je čakala in opazila sem da ji nekaj leži na njenem srcu. Potem ko sva skupaj molili sem jo vprašala ali mi ima kaj kar bi rada delila z menoj. Povedala mi je kar je ležalo na njenem srcu in skupaj sva se pogovorili. Medtem ko sem zapuščala njeno sobo je rekla: „Tako vesela sem da sva se pogovorili, mami.“

Spoznala sem da je otrokom pomembno da se pogovorim z vsakim posameznim otrokom. Zaradi tega se zdi dan celo daljši, toda to je zagotovo vredno tega. Njihova nežna majhna srca potrebujejo spodbudo njihove matere in potrdilo njihovega očeta. Čeprav jih tekom dneva hvalim, je večer večinoma čas ko pohvalim njihove dnevne dovitve in jim povem kako zelo slavim Boga ker nama jih je dal.

Spodbujanje je zidak za zidanje ki je potreben kasneje. Slovar Ameriške dediščine razloži spodbujanje kot: „navdihniti za nadaljevanje izbrane smeri; dati pogum ali zaupanje.“ Mi želimo naše otroke spodbujati v nadaljevanju izbrane smeri sledenja Gospodu z zvestim srcem in voljnimi mišljenjem.

MARIA MALKASIAN, Sequim, Washington, ZDA

customsupply@juno.com

Osem blagoslovov Billa in Marie so: Elisa (11), Samuel (10), David (8), Matthew (7), Daniel (5), Nathanael (4), Mary (3) in Sarah (2).

Vidite jih lahko na sliki na vrhu te strani.

Mala pesem

Kadarkoli moji otroci potrebujejo moralno spodbudo, ali potem ko so bili disciplinirani in so pripravljeni za tolažbo, jim vedno pojem tole malo pesmico na napev: „Imela sem majhno sestro, njeno ime je bilo Susie Q, položila sem jo v kopalno kad da bi videla kaj naredila bo...“

Rada te imam, rada te imam, rada te imam, ne glede na karkoli!

Vedno, vedno, vedno, rada te imam!

Rada te imam, rada te imam, rada te imam, ne glede na karkoli!

Nič kar rečeš ali narediš, ne prepreči da imam rada tebe, tebe, tebe!“

Želim jih spomniti na mojo brezpogojno ljubezen do njih, tako da lahko voljno povzamejo idejo o Božji brezpogojni ljubezni namenjeno tudi njim!

GINA CALLAGHAN, Walnut Creek, Kalifornija, ZDA

gina.ed@sbcglobal.net

Ed in Gina sta blagoslovljena z Francesca „Kiki“ (5), Lily (2) in Peter „PJ“ (2).

Hvalite pozitivno

Dolgo preden sem imela svoje lastne otroke sem odkrila da otrok želi pridobiti vašo pozornost na kakršen koli način, ali da deluje pozitivno ali negativno. Še preden je bil najin prvi otrok rojen sva se z možem odločila da bova vedno spodbujala pozitivno vedenje. Delovalo je čudežno.

Hvalim način na katerega opravijo svoja jutranja opravila. Hvalim način kako učinkovito izrabijo svoj čas v živahnem jutru, ko se vsi pripravljamo na nov dan. Svoji najstniški hčerki povem besede kot: „Rada imam ogrlico katero so si danes izbrala. Tako je ljubka kot si!“ Ali: „Všeč so mi knjige katere si izbrala danes v knjižnici. Ponosna sem da si tako dobra bralka!“

Ko je bil moj sin drobcen, me je moja tašča vprašala čemu mu pravim: „Sin, všeč mi je način kako si to sliko tako lepo pobarval. Kakšne čudovite barve!“ Ali: „Sin, s tem ko mi danes pomagaš pri nakupih delaš sijajno delo. Hvala ti!“ Tega ni mogla razumeti in je mislila da sem se iz svojega otroka norčevala ali udarjala njihov ego. Ravno obratno! Moji otroci se počutijo odlično kadar vedo da so dobre stvari

katere delajo opažene in upoštevane!

Najdite pozitivno! Svoje otroke moralno dvignite z dobrim ki ga počno, četudi je to samo: „Hvala ker si si to jutro umil svoje zobe.“ Takoj ko najdete stvari katere delajo pravilno, bodo naredili še VEČ stvari pravilno in se ODLIČNO počutili z ugajanjem vam!

Veliko več POZITIVNEGA obnašanja dobim ko komentiram pozitivne stvari!

MICHAEL ALEGRIA, Spokane, Washington, ZDA

thewritegirl@journalist.com

Tonyjeve in Michae'lijine puščice so: Bronson (15), Sydne (13) in Amadi (10).

Dnevnik „Daj nazaj“

Brala sem o dnevniku „Daj nazaj“ katerega sedaj uporabljamo v našem domu. Izbrala sem lep v spiralo zvezan zvezek in napisala pisemce svoji osemletni hčerki v katerem sem ji razložila, da je knjiga namenjena nama, da si piševa osebne zapiske druga drugi. Pričela sem s tem ko sem ji napisala kako lepa je – na zunaj, toda še bolj pomembno, na znotraj. Z njo sem podelila nekaj svojih molitev in ji opisala nekaj poti na katerih vidim da Bog daje rast njenemu značaju. Povabila sem jo naj mi napiše karkoli mi želi napisati.

Rada je sprejela idejo in v enem njenih prvih zaznamkov je prosila ali bi lahko samo midve skupaj naredili nekaj posebnega – recimo odšli na sprehod. Imam velik odpor proti sprehajanju zaradi številnih filozofskih razlogov (zadnji od njih je prodoren materializem) in lahko sem uporabila dnevnik da ji razložim svoj pogled in jo spodbudim da razmisli o „večji sliki“ kot je pred tem premišljevala. Vrnila mi je drugo možnost – izlet v živalski vrt (za katerega je pred kratkim pridobila družinsko vstopnico). Navedla je vpletene ekonomske faktorje (bilo bi brezplačno zaradi vstopnice, za kosilo bi uporabili kupone in opisala je vse čudovite stvari katere bova skupaj videli in počeli, samo midve.)

Odpravili sva se v živalski vrt. Kako čudovit dan je bil to! Brez naglice smo obiskali njene priljubljene živali in celo odpotovali na kanadsko razstavo (kar je vsebovalo sestopanje in potem vzpenjanje po stopnicah na hrib) katero še nikoli nisva obiskali zaradi ovire vozičkov in mlajših bratov in sestic. Obe sva spoznali kako sva večkrat omenjali kako veseli sva bili da sva cel dan sami skupaj. Ker je popoldan oče otroke odpeljal ven do večera, sva odšli na večerjo v njeno priljubljeno restavracijo in potem poležavali na kavču ter skupaj brali.

Skupaj sva preživeli tako prijeten dan in svojo radost sva obe zabeležili v najin dnevnik „Daj nazaj.“

Dnevnik je spodbuda ki spodbuja dajanje, kar bo nama obema ponovno v spodbudo ko bova brali prehojeno pot in oživljali najine spomine na tej stopnji v najinih življenjih.

PAULA PIKE, Stouffville, Ontario, Kanada,

paulapike@sympatico.ca

Blair in Paula imata tri otroke – Mattea (9), Tamas (7) in Talia (4).

Sladoledna zabava

Kadar gre mojim otrokom pri šolanju na domu dobro, jih spodbudim z risanjem sladoledne nedelje, del za delom (en del za en dan ko jih gre dobro). Ko je končana celotna sladoledna Nedelja, imamo vsi veliko družinsko sladoledno zabavo. Spoznali so da jih to zelo spodbuja.

BECKY MESSER, misijonarja v San-Pedru, Cote d'Ivoire, Zahodna Afrika. Kadar so v ZDA, živijo v Winston-Salem v Severni Karolini.

andymesser@aviso.ci

Andy in Becker imata šest blagoslovov - Leah (9), David (8), Nadia (6), Lexie (4), Prisca (2) in Hadassah (1).

Reki o resnici

Ena od poti s katero svoje otroke spodbujam je, da jim dam izgovarjati majhne reke. Temu pravim „govorjenje resnice“ drug drugemu. Isti rek ponovim vsakokrat kadar so v določeni situaciji kamor rek sodi in ne mine veliko časa ko si jih prično govoriti drug drugemu. Fraze delujejo kot konstrukcija zidarskega odra da jih podpira in jim pomaga razvijati značaj in samokontrolo.

Če se jim opravilo zdi pretežko pogosto rečejo: „Tega ne morem narediti!“ Če je nekaj kar vem da lahko naredijo z malo truda, jim tega ne naredim. Namesto tega jih spodbudim: „Ti lahko to narediš. Samemu sebi govori resnico.“ Potem poskusi ponovno, rekoč samemu sebi: „Jaz zmorem,“ kar se hitro izkaže kot navdušen vzklík: „Naredil sem!“ Imajo zadovoljstvo dobro opravljenega dela in še za prihodnjíč so motivirani da se bodo bolj potrudili.

Še en rek katerega sem uporabljala je bil: „To ni tako slabo.“ Včasih slutijo da bodo šli skozi nekaj s strahom kot na primer striženje las, tuširanje po kopanju, izvedbo preobsežnega opravila, potem spoznajo da ni bilo tako slabo kot so mislili da bo. To mišljenje skušam spodbuditi, da se ga bodo prihodnjíč spomnili ko bodo skušani delati paniko.

Ob drugih priložnostih rečejo: „Moram biti potrpežljiv,“ in pričnejo si peti pesmico „Imej potrpežljivost“ katero sva jih naučila. Ali pa bo: „Zaupal bom Bogu,“ in zapeli si bodo pesem: „Ko se bojim bom zaupal Vate...“ Držijo se majhnih rekov katere so se naučili iz Pisma, pesmi in zgodb in uporabljajo resnico ki jim pomaga izbrati pravo. Njihove želje se s tem „govorjenjem resnice“ trenirajo. Spodbudno jih je slišati kako drug drugega poučujejo v tem kaj izbrati.

Moč je v govorjenju resnice nam samim in našim otrokom. Laž nas premaga, toda resnica nas osvobodi. Mnogo naših bitk se bori v našem umu. Govorjenje resnice je postopek prenavljanja našega uma. (Pismo Rimljanom [12,2](#))

Ko mi našim otrokom damo resnico za njihove ume, njihova srca to prevzamejo in

pričnejo na tej resnici delovati. Moj sin mi je rekel da me ni ljubil in da je ljubil samo svojega očeta. Namesto da bi mu povedala kako me je prizadel, sem mu pričela govoriti: „Rada sem v družbi s teboj.“ Ni trajalo dolgo da so on in ostali moji otroci pričeli to govoriti meni, mojemu možu in drug drugemu. To je v naši družini povzročilo takšno spremembo.

S tem ko moji otroci govorijo te pozitivne reke, jih vidim osvobojene od stvari za katerimi sem kot odrasla sama trpela. In sedaj ko sem skušana v strahu, pomanjkanju zaupanja, ali sem nepotrpežljiva, moji otroci te fraze ponavljajo meni!

CASSIE TYNAN, Crestview, Florida, ZDA

RCTynan@cox.net

Otroci Roba in Cassie so: Matthew (6), Christopher (5), Sarah Elizabeth (2) in Laura (1).

Igramo se Pollyanno

Tukaj je nekaj stvari katere počnem da spodbudim vsakega posameznega svojega otroka.

1. Pustim jim pisemce kjer sem prepričana da ga bodo našli (na njihovi mizi, pod blazino, pritrjenega na desko,...) Pisemca jim dajem kadar se slabo počutijo ali so naredili nekaj dobrega.
2. Občasno zanje opravim njihova opravila. Si predstavljate njihovo hvaležnost ko pridejo dol da bi opravili njihovo „zemeljsko“ opravilo in je to že opravljeno! Presenečeni so da bi nekdo nekaj opravil zanje, ko ni njihov rojstni dan ali katerakoli posebna priložnost. Stisnem jim roko in jim povem da se to naredila jaz, ker jih imam rada.
3. Mi imamo spodbudne pogovore (ang.:pep). Spomnim jih na to kako blagoslovljeni so v primerjavi z večino preostalega sveta. Nežno jih spomnim na sirote, preganjane kristjane in reveže po svetu. To jim pomaga da pozornost preusmerijo proč od sebe. Mi potem pričnemo naštevati stvari za katere smo lahko hvaležni.

Tukaj je nekaj spodbudnih stvari katere počnem ko celotna skupina potrebuje „dvig.“

1. Spečem ali domov prinesem posebno gostijo za vsakogar izmed njih.
2. Zakličem: „Vsi v avto“ XX in gremo v bližnji muzej v naravi; hodimo ob reki ali pa se igramo v parku.
3. Igramo sem „Pollyanno.“ Za tiste ki se ne poznajo z njo - ona je majhna deklica ki je v vsem našla svetlo stran. Iz tega je naredila igro in se razveseljuje v izzivih iskanja nečesa za kar je lahko hvaležna v najbolj težkih trenutkih. Knjiga je vredna branja. Ne menite se za filmske inačice!
4. Mi imamo „slavilen“ obred. Skupaj se pridružim otrokom da pojemo in delamo obrate v poimenovanju stvari za katere smo hvaležni. To iz njihovih

obrazov hitro odstrani kisle poglede!

5. Z mozem otroke pripraviva za na pot ven k eni čudoviti znamenitosti okoli našega doma – hribi, jezera, reke, votline, itd. Ko se čudimo Božjim stvaritvam je zelo težko biti slabe volje.

STACY SCHNIEPP, Bend, Oregon, ZDA

jandsschniepp@aol.com

Jack in Stacy sta blagoslovljena s Caleb (14), Elizabeth (9) in Faith (7).

Mamice v vzgajanju

Svoja majhna dekleta spodbujam da so mi v pomoč. Izpostavim jim cilj in jim pustim da sodelujejo v stvareh katere počnem. To na splošno pomeni da bo opravilo dvakrat daljše toda blesk v njihovih očeh, potem ko bo opravljeno, je vreden tega. Tako zelo so ponosne na dejstvo, da so mamina majhna pomoč.

Pomagajo mi sesati in brisati tla, narediti kruh, izprazniti pomivalni stroj, prinesiti drva, pomagajo pri umazanem perilu in tako naprej. One so majhne mamice v vzgajanju in pohvalim jih ker so tako dobre majhne pomočnice.

NICOLE STOL, Ortonville, Michigan, ZDA

nstol@comcast.net

Malčki Hansa in Nicole so; Elizabeth (3), Morgan (2) in Haley (1).

Poseben krožnik

Tukaj na Novi Zelandiji je posebna starševska skupnost imenovana „Starševstvo z zaupanjem.“ Eden od izdelkov katerega reklamirajo je tudi „Rdeči krožnik.“ To je rdeč krožnik za kosilo, ki ima v sredini napis: „Ti si zvezda.“ Kadar v naši hiši starša opaziva, da je otrok tekom dne naredil nekaj odličnega, je ta večer pri večerji na mizi pred njim rdeč krožnik. Redko vedo da pride in uporabiva ga samo enkrat ali dvakrat tedensko in je vedno presenečenje. Ko ga vidijo na svojem mestu, takrat nastanejo vzkliki veselja in veliko je razburjenje ter negotovost XX preden spoznajo „čemu so ga prejeli.“

Medtem ko do tega pride zaradi očitnih uspehov, recimo treniranje čiščenja stranišča, branja prvih besed, prvega plezanja na težko mesto na igrišču, itd..., prav tako pride tudi zaradi značajskih posledic, kot ko se recimo sramežljiv otrok na ulici dobro obnaša z odraslim, ali ko malček pomaga svoji sestri pospraviti igrače.

Ni vam potrebno kupiti rdečega krožnika da to uvedete v svoje življenje. Vsak „poseben“ krožnik iz garažne razprodaje bo zadoščal. Skrivnost je v tem da nekomu izkažemo čast!

Kot spodbujanje „otroka tega trenutka,“ prav tako spodbuja tudi druge otroke da se učijo drug drugemu čestitati in se soočiti s tem da tokrat niso bili „izbrani.“ Kadarkoli se sedaj zgodi kaj takega (recimo prva vožnja s kolesom brez pomoči

koleščkov) lahko slišimo otroke kako drug drugemu pravijo: „Mogoče boš nocoj dobil rdeč krožnik!“

LOISE SHAW, Geraldine, South Canterbury, Nova Zelandija

shawtribe@paradice.net.nz

Jason in Louise sta blagoslovljena z Grace (6), Esther (4) in Samuel (2).

Mapa s pohvalami

Na oglasno desko pripnem mapice z žepki za vsakega družinskega člana in dodatnega za koščke papirja.

Kadar tekem dneva vidim nekaj za kar lahko otroka pohvalim, to zapišem na listek barvnega papirja in položim v njihov žepek. Po večerji (toda medtem ko še vsi sedijo za mizo) jim jih moj mož na glas prebere da jih vsi slišimo. Otroci so tako navdušeni da so pohvaljeni, še posebej pred svojim očetom. To je prav tako dobra pot da Mike ohranjuje božji značaj svojih otrok.

Vse listke zbiram in po tednu ali dveh ima vsak član stran polno spodbudnih listkov. Ne vzame mi veliko časa da jih nalepim na kos belega fotokopirnega papirja (enega za vsako osebo), stran vložim v plastificirano srajčko in jo vložim v mapo. Otroci se radi ozirajo nazaj na svoje spodbudne listke. Prav tako hkrati hvalim svojega moža za opravljene stvari, s tem da tudi njemu vsak dan nekaj napišem.

To prav tako pomaga mojim otrokom učenja umetnosti dajanja hvale. Tudi oni drugim družinskim članom pišejo listke. Celo moj štiriletnik, ki še ne piše dobro, vsakemu izmed nas rad napiše „Hoj.“

SHELLY McALISTER, Bowling Green, Kentucky, ZDA

richpond@bellsouth.net

Mike in Shelly sta blagoslovljena z Brent (6), Kara (4), Bryce (2½) in Katelyn (6 mesecev).

Vrč s frnikolami

Vsakokrat ko vidim da moji otroci počnejo nekaj dobrega, na primer da so prijazni drug z drugim, da pazljivo barvajo do črte, naredijo opravilo brez da jih je potrebno opomniti, pišejo še posebej lično, mogoče rečem: „Daj frnikolo v vrč!“ Obstaja poseben steklen vrč med bratci in sestricami da jih spodbuja da skupaj delajo za skupen namen in skupaj potem ko je kozarec poln dobijo nagrado. To je lahko družinski večer s filmom, pokovko in čokolado ali čajni piknik v parku.

LIAN PEET, Belgrave Heights, Victoria, Avstralija

Na svojem dvorišču pogosto vidijo kenguruje in kljunate ježke!

jeptte@ihung.com.au

Jeremy in Lian doslej vzgajata tri otroke: Samuel (12), Caleb (10) in Anna-Rose

(3).

Vzemite si čas da prisluhnite

Glavna pot za spodbujanje mojih otrok je da jih poslušam in čakam na njihov pogled preden sama povem odgovor. Poslušajte, potem še več poslušajte. Mislim da so objemi ena od najboljših poti za spodbujanje nekoga, ne glede ali je utrujen, se ne počuti dobro, je zagrenjen ali razočaran.

SARAH FRANTZ, Salpulpa, Oklahoma, ZDA
foundinhisgrace@aol.com

Otroci Lana in Sarah so: Allison (19), Hannah (14), Jacob (13), Grace (11) in Rinnah (6).

Upanje namesto kritiziranja

Svoje slabe navade sem morala spremeniti in prestopiti kritično pot s katero sem popravljala svoje otroke. Šla sem od „da nikoli več ne storiš tega,“ kar jih je nastavilo na neuspehe in s tem tudi malodušnost do „Vem da boš prihodnjič bolje naredil.“ Moji otroci so s kritiziranjem vedno prizadeti, toda ko jih popravim z upanjem na izboljšanje, temu ne pravijo več „kritiziranje.“

Bila sem utrujena s tem da sem jih samo popravljala. Sedaj gledam za stvarmi da jih pohvalim. Vsaka prijazna beseda ali dejanje, vsaka dobrodošla akcija, vsako Kristusovo vedenje, vsako izboljšanje na področjih glede razvoja dobi prijazno besedo, nasmeh ali mamin kompliment. Mogoče se ne bodo odzvali na viden ali govoren način, toda vem da to sprejmejo.

Včasih dam samo spodbuden pogled. Ujamem njihovo oko, se potem na široko nasmejim rekoč: „Rada te imam, ti si poseben.“

Matere, ne odnehajte. Me smo učiteljice in trenerke naših otrok, ki bodo že v bližnji prihodnosti voditelji.

MARY ANN AVERY, Dickson, Tennessee, ZDA
kdmaavery@bellsouth.net

Ken in Mary Ann sta blagoslovljena z Ann (16), Emma (14), Audrey (10) in Andrew (8).

Dotikajte se jih

Otroke je lahko vzpodbuditi. Namesto da smo na preži za tem kar naredijo „narobe“ ali „slabo,“ moramo biti na preži za tem kar naredijo „prav“ ali „dobro.“ Neprestano ponavljati negativno? Naveličate se biti poleg takšne vrste osebe ne glede kdo to je! Mislim da moramo svojim otrokom z besedami povedati da so dobro naredili.

Prav tako se dotikam svojih otrok. Kdo nima rad tolažilnega dotika? Ko kdaj s kom

hodim, jih malce podrgnem po hrbtu, se dotaknem njihovih las ali malce zmasiram njihove rame. Celo moja devetnajstletnica še vedno uživa v „maminem objemu!“

Prav tako gremo na „zmenke“ - samo jaz in eden od otrok. Ne glede ali je to izlet v trgovino ali greva samo na pijačo, sva samo midva. Na ta način se odlično pogovarjava in tudi poslušava. Brez nasvetov, samo pripravljeno uho.

Otroci prav tako uživajo prejetje pošte, tako da jim pogosto pošljem majhno kartico.

MOLLY MAHNKE, Raytown, Missouri, ZDA

madamegooseberry@yahoo.com

Otroci Edija in Molly so: Emily (19), Abby (15), Misty (17), Logan (14), Wesley (12) in sedaj so sredi papirnega postopka posvojitve Misty.

Bodite spodbujene da spodbujate

Za spodbujanje svojih otrok pričnem najprej s spodbujanjem same sebe. To počnem skozi prebiranje Božje Besede. Potem ko smo leta 1997 pričeli s šolanjem na domu sem pričela s pisanjem dnevnika. Spoznala sem da je to mnogo večje opravilo kot ga lahko obvladujem sama s svojo močjo. Gospoda sem prosila, da mi vsak dan ko berem Pismo On da posebno spodbudo da jo zapišem v dnevnik. To je moja prioriteta in to naredim preden karkoli jem.

Ob posebnih trenutkih dneva si skušam te besede z namenom priklicati v spomin in le te mi pomagajo spodbuditi moje otroke. Izzvana sem s sloganom: „Mi bomo učili kar mi znamo, toda vi boste posnemali nas.“

Skušam uporabiti osebno spodbudo. Namesto splošnega „to mi je bilo v pomoč“ rečem: „Videl si umazano posodo katera mora biti pospravljena in to si naredil. Hvala ti.“ Posebne spodbude so zelo spodbujevalne!

Prav tako opazujem njihove edinstvene vrednote in si predstavljam kako lahko Bog te kvalitete uporabi da zgradi Svoje kraljestvo. Moj sin ima briljanten razum, toda občasno prizadene svoje brate in sestre. Ne govori vedno razumljivo, toda od drugih pričakuje da razumejo njegovo momljanje. Redno mu pravim da verjamem da bo nekega dne govoril Božje resnice in imel vpliv na Božje kraljestvo. Pričel je jasneje govoriti in svoje darove uporablja da se skrbno izraža.

Še ena velika pot s katero spodbujam svoje otroke je, da jim berem življenjepise velikih kristjanov ki so imeli vpliv na svet. Po prebranem poglavju iz Biblije jim običajno preberem še eno poglavje iz življenjepisa. Ko beremo kako so naredili težke odločitve z namenom slediti Bogu ali našli edinstvene poti kako uporabiti svoje talente in darove za Njegovo delo, smo navdihnjeni nad tako velikimi življenji. Zelo sem spodbujena ko svoje starejše sinove vidim iskati Boga in hoditi po Njegovih poteh. Čudovito je da se lahko o Božjih stvareh pogovarjamo s svojimi odraslimi otroci in slišati kako njihovo breme dosega njihovo generacijo!

BECKY HASTINGS, Cape Town, Južna Afrika,

jhastings@worldonline.co.za

John in Becky sta blagoslovljena z Nathanael (24), Matthew (21), Michael (17), Rachel (13) in Leah (6).

Odpuščajoč odnos

Resnično želim da se moji otroci, ko so nekaj narobe naredili Bogu ali nekemu drugemu, naučijo iskati odpuščanja. Toda ne želim da prosijo za odpuščanje zato ker jim je bil dan ukaz. Bog je na moje srce naložil vzorec kako prositi za odpuščanje da jih spodbudim da tudi sami to store. Ko grešim proti svojim otrokom, prosim za njihovo odpuščanje. Osupljivo je videti njihove odzive in kako veliko se naučijo iz mojega primera. Sedaj moji starejši otroci pridejo k meni kadar niti ne vem da so naredili kaj narobe, to priznajo in prosijo za odpuščanje.

MERCI HALE, Olathe, Kansas, ZDA

mercilee@sbcglobal.net

Aaron in Merci sta blagoslovljena z Seth (8), Zach (6), Cade (3), Jake (2) in Morgan (1).

Majhna deklica, veliko srce!

Slika: Zara pripada Laanu in Joelene Booth. Njuni otroci so: Zara (5), Xavier (4), India (3), Levi (15 mesecev) in novorojenček predvidoma aprila 2007.

Pridite k Zarini trgovini, kjer bo porabljena vrednost zaslužila veliko več. Če potrebujete žele, med, marmelado, potem potrebujete mene in tukaj sem.

Z veseljem vam povem o svoji vnukinji Zari. Približno pred tremi leti je njena prababica (Granny Joy) pokazala Zari video *Misija brez meja* ki predstavlja svoje programe med narodi tretjega sveta. Zara je bila zelo zaskrbljena, ker so otroci živeli brez vseh stvari za katere je mislila da jih imajo vsi. Kmalu zatem je prejela mojo revijo *Above Rubies* številka 63 z Nancyjinim prvim člankom o sirotah v Liberiji in zgodbo je prebrala Zari.

Ob tem času sem Zaro učila kuhati marmelado. Medtem ko sva skupaj delali je Zara rekla: „Mi bi lahko poslali nekaj marmelade revnim otrokom.“ Razložila sem ji čemu mi ne moremo poslati v Afriko kozarcev marmelade. Nekaj minut kasneje je Zara rekla: „Če je ne moremo poslati, lahko marmelado prodamo in pošljemo denar otrokom.“ Dober odziv za štiriletnico! Nisem mogla nasprotovati ideji, tako da sva pričeli z najinim projektom!

Čutila sem da je bilo za Zaro pomembno da se nauči da je žrtvovanje samega sebe velik del pomoči drugim. Pomagala je oprati steklene kozarce, odlepila je nalepke, izmerila sestavine, naredila nove nalepke, izrezala material za pokritje

pokrovčkov in najpomembneje, naredila je veliko marmelade! Zara je edina petletnica katero poznam ki mi lahko pove kdaj je marmelada pripravljena!

V preteklih osemnajstih mesecih sva naredile marmelade, kutine in limonade, imele prodajo kolača in prodali vreče doma vzgojenih pomaranč. Da je opravila delo, je Zara neutrudno delala. Pred kratkim sva prešteli koliko se je kupček povečal. Presenečeni sva bili ko sva spoznali da je bilo to 610 EUR! Niti ni slab dosežek za majceno deklico! Sredstva bodo poslana sirotišnicam v Liberijo.

Zara je prav tak pričela pomagati pri tedenskem čiščenju babičine hiše. Ta denar uporablja za spozoriranje majhne deklice njene starosti v Indiji. Kot del Zarinega šolanja na domu piše pisma, riše slike in izdeluje stvari za otroka katerega sponzorira. Celotni otrok ki nima možnosti velikega zaslužka je lahko spodbujen da dela nekaj tako majhnega kot je to.

Granny Joy je pričela Zaro učiti plesti in Joelene, Zarina mati jo je naučila šivanja in polnjenja prevlek. Odejice – tukaj mi prihajamo!

COLLEEN BRIGDE, Takou Bay, Nova Zelandija
wild-palms@extra.co.nz

Tri generacije!

Colleen prav tako piše: Sedaj so v naši družini tri generacije na katere je *Above Rubies* služenje pozitivno vplivalo. Pred devetindvajsetimi leti sem bila na Aucklaskem kampu ko je imela Nancy prvo številko *Above Rubies*. Povedala je nekaj kar je na tem kampu spremenilo moje življenje. Govorila je naši bogaboječi dediščini in rekla: „Vstani če si prva oseba v vaši družini da postaneš kristjan.“ Vstala sem. Kot mlada kristjanka sem se počutila preplašeno, vendar je rekla: „Čestitam, si na začetku bogaboječe poti.“ To je spremenilo moj celoten pogled. Sedaj vidim svojo čudovito hčerko, drugo generacijo ki hodi po Gospodovih poteh in ima radost deljenja Božjih stvari s tretjo generacijo vnukov!

Služenje z odejami

Morali boste prebrati o *Služenju Jabez* v zadnji številki *Above Rubies* #68 ki pospešuje pošiljanje odej sirotam po svetu. Ker je sedež organizacije v Kanadi, za bralce na spodnji polobli to ni tako prikladno. Kakorkoli, Colleen pomaga pri izdelovanju odej za projekt imenovan „*Operacija pokrij*“ z *Misijo brez meja*. Pričelo se je pred petimi leti ko je gospa iz Taupe na Novi Zelandiji sešila odejo za njenega sponzoriranega otroka v Ukrajini. Od takrat se je *Operacija pokrij* pričela. Prejšnje leto so Novozelandske ženske sešile pettisočosemsto odej in prek dvaindvajsettisoč pletenih stvari. Če bi se rade vključile s pletenjem ali kvačkanjem odej potrebnim, stopite v stik z Colleen ali Joelene na naslovu wild-palms@extra.co.nz in poslali vama bosta dodatne informacije.

Dajanje svetu

Kakšna radost je biti živ! Kakšna radost je imeti v življenju namen! Verjamem da je naš najvišji namen v življenju nositi podobo Boga. Zato smo ustvarjeni! Da nosimo Božjo podobnost – v našem vsakdanjem življenju, pred našimi otroki in svetu okoli nas. Nič ni bolj močnega in vplivajočega kot razodetje Jezusovega značaja.

Komu je Bog podoben? Božja Beseda razodeva Njegov značaj. Ko mi beremo, mi vidimo da bolj kot karkoli drugega – Bog daje. On je dajalec. On brezplačno izliva svoje blagoslove. On je dal največji dar. Odrekel se je svojemu lastnemu ljubljenu Sinu, da je umrl za naše grehe. Bog je življenje in On brezplačno daje življenje. On je luč in On s Svojo lučjo žari v temo naših src. In seveda, On je ljubezen ki izliva Svojo ljubezen in milost na nas nezaslužne grešnike. Me matere imamo privilegij razodevanja teh sijajnih lastnosti skozi naša življenja.

Me smo DAJALKE ŽIVLJENJA!

Geneza (1. Mojzesova knjiga) [3,20](#) nam govori da je Adam svojo ženo klical Eva. Hebrejska beseda za Eva je Chavvah, kar pomeni dajalka-življenja! Eva je bila prva od njene vrste, pralik vseh bodočih žensk. Bog, ki je dajalec življenja, je ženski dal blagoslovljen privilegij prinašanja življenja. Me smo dajalke-življenja svetu in večnosti! Kako osupljivo!

In me še vedno dajemo življenje. Ob rojstvu majhnega dojenčka ga pristavimo k prsim, da vanj teče življenje. Medtem ko oni rastejo, me nadaljujemo z dajanjem življenje-dajajoče hrane našim otrokom. Ker smo dajalke življenja, me izlivamo življenje v naše otroke na vse načine – ne samo s hrano katero jim dajemo, temveč v naših dejanjih in besedah katere jim govorimo. Nam materam naj bi bila navada govoriti življenje-dajajoče besede. (Pregovori [10,11](#) in [18,21](#))

Naj nas Bog reši pred tem da bi bile zaustavljalka življenj ali da bi govorile besede smrti. Namesto tega se vsako jutro prebudite in glasno izpovejte:

„Sem dajalka-življenja!
Danes sem dajalka-življenja svojim otrokom.
Sem dajalka-življenja svetu.“

Me smo DAJALKE-SVETLOBE!

Bog je Luč in v Njem sploh ni teme. Jezus je Luč sveta in On želi da Njegova luč sveti v nas in skozi nas, ter razkriva temo v temu svetu. Me matere smo dajalke-svetlobe svojim otrokom.

Židinke vsako soboto za kosilo prižgo na mizi sveče. Na ženski je odgovornost da ohranja gorenje Boga v njenem domu in zaradi tega ima privilegij prižiganja sveč.

Božja Beseda nam govori da je učenje matere luč ki varuje njene otroke pred hudičevo potjo. Besede matere dajalke-svetlobe bodo še naprej vodile njene otroke ko bodo zapustili dom, jih bodo varovale med spanjem in jih spominjale na

Božje poti med hojo v tem življenju. (Pregovori [6,20-23](#)) Največja izobrazba katero lahko damo našim otrokom je vstop Božje Besede v njihova življenja! (Psalm [119,105](#) in [130](#))

Ko se zjutraj zbudite izpovejte...

Jaz sem dajalka-svetlobe!
Moje besede bodo mojim otrokom danes dale luč.“

Me smo DAJALKE-LJUBEZNI!

Bolj kot karkoli drugega me vemo da je Bog Ljubezen. Če me hodimo v Njegovi podobnosti, bomo nenehno izlivali ljubezen. Ljubezen ni mirujoča. Je glagol. Je akcija. Ljubezen ni ljubezen, razen če jo dajemo. Me matere imamo privilegij dajanja ljubezni trenutek za trenutkom in dan za dnevom.

Kako to naredite? Dajajte. Dajajte nasmeh. Dajajte objeme. Spodbujajte. Dotikajte. Govorite prijazno. Delajte ljubeča dejanja. Dajajte spontano. Dajte požrtvovalno. Izkazujte gostoljubnost. Sebe potopite v Božjo ljubezen in jo brezplačno izlivajte.

Lahko je dajati ljubezen kadar so otroci ljubeči. Kaj pa kadar so naporni in uporni? Še vedno ljubite. Seveda, ne dajajte da mi-dam ti ljubezen. Božja ljubezen je nad vsako ljubeznijo in daje neizmerno. Ona ljubi tudi takrat kadar smo uporni proti Njemu, toda ni suhoparna ljubezen. Četudi mislimo da se Njegova ljubezen nikoli ne ustavi, ne moremo imeti družjenja z Njim in prejeti polnost Njegove ljubezni kadar smo v grehu. Edini način je da mi priznamo in se skesamo našega greha je da nam On odpusti in obnovi prijateljstvo z nami.

Na isti način tudi vi še naprej ljubite svojega upornega najstnika in izlivajte svoje srce v priprošnjah, toda ne morete delati kompromisa Božjemu standardu glede vašega doma. Mnogo staršev na skrivaj tipa okoli svojih otrok. Ne zavzamejo trdnega stališča proti grehu, ker ne želijo da jih njihov sin zavrne. To je bolna ljubezen. Resnična ljubezen moli, milo prosi, dviguje standarde in jih vleče ven iz ognja. (Judovo pismo [1,23](#)) In včasih je potrebno počakati!

Lahko je ljubiti druge ljudi kadar so do nas prijazni. Kaj pa kadar ljudje govorijo proti vam? Kaj pa kadar imajo sorodniki proti vam krvno maščevanje? Še naprej ljubite. Še naprej jih blagoslavlajte in molite zanje. Ljubezen vedno prevlada.

Ko se naslednje jutro prebudite, priznajte...

„Jaz sem dajalka ljubezni! Danes bom svojemu možu in otrokom izlila ljubezen.
Govorila jim bom besede ljubezni.“

Tukaj ni več prostora za zabavo smiljenja, ker me „nihče ne ljubi ali skrbi zame.“ Tukaj ni več sob za razmišljanje: „Jaz dajem in dajem in nikoli ne dobim ničesar nazaj.“ Ljubezen ne ljubi zato da prejme. Ne ljubi da bi se dobro počutila. Ljubi ker je Ljubezen.

Izlijte ljubezen ne glede na to kako se počutite. Izlijte ljubezen ne glede kaj vam

ljudje rečejo ali vam naredijo. Vi ste nosilka podobe Boga svoji družini – in Bog je ljubezen.

NANCY CAMPBELL

Čas je za molitev

Ako se bo ljudstvo moje, ki je imenovano po mojem imenu, ponižalo in molilo in iskalo obličje moje ter se odvrnilo od hudobnih poti svojih: tedaj uslišim iz nebes in odpustim njih greh in ozdravim njih deželo.

Druga kroniška knjiga [7,14](#) (CHR)

Čakanje na moža?

Ste sploh kdaj premišljevali o čakanju kot o darilu od Gospoda? Tega nisem vedno vedela, toda vesela sem, ker mi je On odprl moje oči! Ni potrebno da je to 'preizkušnja' ali 'prizadevanje.' Če smo voljne lahko to postane eno najslajših obdobj našega življenja z našim Odrešenikom.

Čakam na Gospoda za nekako neobičajno darilo – moža! Ne kateregakoli moža. Verjetno bi to lahko pridobila že pred leti in se vdala v vse 'poroke' s katerimi so se moje prijateljice in družina trudile, ali še bolje da bi izbrala nekoga na svojo roko. Toda na teh pomembnih področjih življenja ne zaupam svoji lastni sodbi. Spoznala sem da bi bilo zame strašno lahko narediti slabo izbiro na načem tako pomembnim in trajnim.

Nekega dne, ko sem bila stara okoli osemnajst let in sem ravno za vedno zapustila dvorane javne srednje šole, sem se odločila da potrebujem dati Bogu nadzor nad vsakim področjem svojega življenja. Prosila sem Njega da On izbere zame soproga – tistega katerega je On pravzaprav ustvaril pred pričetkom sveta, tistega katerega sama, neodvisno od Božje suverene modrosti, nikoli ne bi bila zmožna najti.

Zakon je tako sveta stvar, nekaj kar popolnoma prikazuje Kristusovo ljubezen do nas, Njegove neveste. Ko pride zame čas da bom hodila po cerkvenem ladji, hočem biti prepričana da je možki katerega bom ljubeče gledala tisti, katerega je Bog izbral zame! Zaradi tega razloga sem naredila sklep da ne bom hodila na zmenke – mnogi so mi rekli da je to radikalna odločitev, toda ta po kateri me Bog vseeno vodi. Kot sta Eric in Leslie Ludy čudovito spesnila: „Bogu sem dala 'pisalo' in svobodo da piše mojo ljubezensko zgodbo s tem da sem odstranila svoje roke polne napak.“

Kakorkoli, naučila sem se da s to čudovito idejo pride učenje kako biti potrpežljiv. To je najtežji del. Težko je verjeti temu kar ne moremo videti. Tekom let me je Gospod naučil nekaj stvari o čakanju in zadovoljstvu in moje nekoč vihravo srce

se je končno naučilo 'počivati' v Božji volji dokler On ne prebudi mojega 'Adama'. Če bo On v Svoji suverenosti izbral da mi nikoli ne bo dal moža, potem lahko v resničnem od Boga danem zadovoljstvu rečem: „To je v redu, ker Jezus je več kot dovolj in moje življenje je polno in preplavljajoče zaradi Njega. Za popolnost ne potrebujem nič drugega.

Božja sveta in popolna Beseda nam v Izaija [49,23](#) govori: „da niso osramočeni tisti, ki vame zaupajo.“ Verjamem da to pomeni da je Bog zagotovil da ne bomo osramočeni s tem ko čakamo Njega, kajti zaradi naše potrpežljivosti na Gospodov čas smo lahko tem okoli nas videti neumne, občasno celo same sebi. Kakšno olajšanje! Njegova Beseda nam prav tako govori da tisti ki „čakajo GOSPODA, dobivajo nove moči, dvigajo se na perutih kakor orli“ (Izaija [40,31](#) CHR) Pogosto sem si skušala predstavljati kako se mora počutiti orel ko brez napora lebdi med oblaki. Edina beseda katero si lahko zamislim ob opisovanju te izkušnje je svoboda. Ko mi čakamo na Gospoda, najdemo svobodo in prav tako moč!

Apostol Pavel nas spodbuja naj bomo zadovoljni v vsaki situaciji. To je lahko narejeno samo z Božjo močjo na delu v naših življenjih. V našem naravnem mesenem stanju mi preprosto nismo sposobni imeti miru in vedrine ko so stvari v našem življenju videti tako negotove. Kakorkoli, skozi Kristusa smo zmožni imeti nedoumljiv mir, mir katerega naši človeški možgani ne morejo razumeti.

Obstaja veliko stvari katere nas Bog tekom našega 'obdobja čakanja' želi naučiti ne glede za katero stvar mi čakamo Nanj. Vem da se imam za naučiti še veliko stari. Lahko samo molim da bom ostala odprta in učljiva. On si želi da je naš čas 'v čakalnici' radostna izkušnja. On želi da 'uživamo v dogajanju' in da ne vztrajamo samo v cilju. Ko resnično razumemo da sta Njegova pot in Njegov čas povsem popolna, šele potem lahko izključno, brez zadržkov zaupamo Njemu. In ko zaupamo Njemu, celo kadar ne moremo videti, bomo zmožni prejeti resnično zadovoljstvo katerega nam lahko ponudi samo Jezus Kristus.

Bog mi je pokazal štiri temeljne poti na katerih lahko sprejemem dar čakanja in kar največ naredim iz tega obdobja svojega življenja.

1. Uživati vsak trenutek

Bolj kot je objekt vašega čakanja postavljen ob stran, bolj bodo spremembe zavzele mesto in življenje katerega poznamo bo drugačno. Kadarkoli je sprememba bomo mi izgubili posebne pravice, četudi so nadomeščene z novimi. Vzemite ta čas katerega vam je dal Bog in ga uživajte! Dobro se zavedajte da točni ti trenutki vašega življenja ne bodo nikoli več prišli nazaj. To obdobje najbrž ne bo trajalo večno, zato si zapomnite da ne glede na to za katero stvar čakate Gospoda, so sedanji dnevi samo enkrat vaši. Ne bodite v taki naglici da zgrešite vse sedanje blagoslove s katerimi vas Bog tušira.

2. Ne čakajte brezdelno

Ohranite se delavni za Gospoda in svojo družino. Prosite Njega da vam pripravi

priložnosti za služenje, pričevanje in tako privede slavo Svojemu imenu. Počnite stvari katere vam bodo pomagale da se pripravite na to za kar čakate. Spoštujte očeta in mati in druge v svojem življenju s tem da zanje naredite posebne stvari. Vežbajte podrejenost in umiranje same sebe s tem da potrebe drugih postavljate pred svojimi. Ponudite se za varuško medtem ko gresta mami in oče na tako potreben 'zmenek.' Moram povedati da sem bila blagoslovljena s tem ko sem to počela! Tako veliko sem se naučila. Vsakokrat ko vstopim v bogaboječ dom poln smeha in topotanja dragocenih majhnih nog, si naredim miselno opombo o namigih katere bom nekega dne tudi sama uporabila. Pustim občutek ki ga Bog tako nagradi. Zavračam gledanje na moj čas kot na 'pomilovalno zabavo', temveč kot služenje drugim in prejemanje radosti ki pride s poslušnostjo! Ostanite delavni zaradi Gospodove slave. Nič kar storite Zanj ne bo brez koristi!

3. Bodite počena posoda

V Gospodovih očeh sebe ponižajte in On vas bo dvignil. Z Njim delite svoje najgloblje želje. Jokajte k Njemu brez kritike. Izlijte se v molitvi in slavljenju. V Rokah Svojega Stvarnika postanite košček mehke upogljive gline. Prosite Njega da se vam razodane na način katerega še niste poznali. Bodite voljni da dovolite da vaše želje umrejo s tem da vzamete Kristusa kot svojega vse v vsem. Prosite Njega da vam zagotovi da je On več kot dovolj za vas. Naredil bo. Takrat ko rečemo: „Ne moja volja, temveč naj se zgodi Tvoja volja,“ On resnično deluje v naših življenjih. On hrepeni da bi imel naše popolnoma predano srce.

4. Delajte dvojni čas za Gospoda

Čutim da je samskost čudoviti čas ko svojo moč damo Gospodu skozi misijone. Zapomnite si da misijoni niso samo tam preko svetovnih oceanov. Lahko so čez cesto ali celo znotraj vašega doma! To je tako idealen čas da postanete marljiv delavec v Njegovem obilnem vinogradu pridobivanja duš. Mogoče čakate da ozdravljenje zavzame prostor v vašem telesu, mogoče na posvojitev, ali privedete bližnjega k Jezusu ali da Bog vaš trebuh napolni z življenjem – ali mogoče kot jaz čakate na moža in ste to položili v roke Gospodarja ženitnega posredništva. Spodbujam vas da z menoj hodite v veri in opazujete Božje premike ob Njegovem popolnem čudovitem času. Na ta način On dobi vso slavo. On vse to dirigira. Vse kar moramo narediti je poslušati, zaupati in se pokoravati.

CANDACE DAVIDSON, Big Stone Gap, Virginija, ZDA
candace714@ntelos.net

Candace (26) je blagoslovljena da živi na domu s svojima staršema v 'gorah' Virginije in zadovoljno čaka na Boga da ji razodene njenega moža ob Njegovem času.

Candace je prišla v naš dom na misijonaski izlet da med poletjem pomaga v pisarni *Above Rubies*. Bila je zelo prijeten blagoslov. **Nancy**

Ljubezen daje...

Ljubezen vedno daje,
odpušča,
prestaja,
in medtem ko živi,
daje!
Zato ima ljubezen posebno pravico,
da daje,
in daje,
in daje!

Od izgube do zmage!

Februarja 2005 sem se pravkar vrnila iz izleta v Houston kjer smo za en teden z mojimi otroci obiskali mojo dobro prijateljico Heather Harrison in njene otroke. S Heather sva se imeli lepo ko sva se obiskovali in pripravljali naš drugi *Above Rubies* ženski kamp v mesecu aprilu. Bila sem v dvanajstem tednu in v tednu ki je sledil izletu sem imela prvi sestanek s svojo babico.

Porabili sva skoraj eno uro da sva šli skozi mojo preteklost in se pogovarjali o prejšnjih rojevanjih preden je pričela z fizičnim pregledom. Ko ni mogla najti srčnega utripa je pripeljala priročen aparat za ultrazvok. Tam na majhnem zrnatem ekranu sva videli čudovitega popolno oblikovanega dojenčka. Videli sva drobčno lobanjo in vsa majhna vretenca na hrbtu, majcena rebrca, dve roki in nogi. Po še nekaj dodatnih minutah tihega opazovanja je svojo asistentko prosila naj gre po ginekologinjo. Previdevala sem da je to preprosto njen postopek za potrditev. Ena od ginekologinj je vstopila v sobo za preglede, se predstavila in pričela opazovati ekran. Nekaj minut kasneje je pričela govoriti kako žal ji je...

Četudi je bil dojenček videti popolnoma oblikovan in je bil velik ravno prav glede na fazo moje nosečnosti niso mogli zaznati srčnega utripa. Ko sem bolj pozorno opazovala sem opazila da ni bilo premikov rok in nog. Babica je povedala da je to „naravna pot“ zaščite moje mlade družine pred prizadetim otrokom ki bi imel visoke potrebe. Počutila sem se preveč omamljena da bi se odzvala in mislila sem da mi bo slabo. Hitro sem zbrala svoje otroke in odšla domov. Na poti sem poklicala Kevina in preostanek poti tiho ihtela. Babica je naslednji dan poklicala in izjavila da zdravnica ki je vstopila med ultrazvokom želi iti naprej in je določila datum za D&C (op.prev.: dilatacijo – razširitev - materničnega vratu in kiretažo - ostrganje stene maternice). Zavrnila sem. Želela sem počakati in pustiti stvari da naravno napredujejo. Če bi želela iti naprej bolj agresivno, potem bi si želela vsaj ginekologinjo po svoji izbiri.

Naslednjih nekaj tednov sem v razpoloženju divje omahovala med izjemnimi višinami in izjemnimi globinami in nazaj. Občasno sem prosila Boga da mi pusti iti

naprej da splavim, ker je bil najin otrok mrtev. Drugič sem strastno prosila Njega naj vse preobrne. Spominjam se molitve: „Ti si vdihnil življenje nazaj v Lazarja! Vem da lahko vdihneš življenje nazaj v najinega dojenčka!“ Skušala sem prepričati Njega kakšno čudovito pričevanje bi to ponudilo. Zagotovila sem mu da bo Njemu dana vsa slava. In tako naprej...

Po treh tednih sem se zlomila med svojo žensko biblično skupino. Vse sem jim izlila. Svoji skupini sem povedala da nikoli nisem imela veliko sočutja do 'žrtev.' Imela sem manj kot ustrezno otroštvo s starši ki so šli skozi več porok, ki so uživali alkohol in druge droge,... Vendarle sem močno verjela da je bilo življenje takšno, kakršnega si narediš. Lahko izbereš da boš večno živel kot žrtev svoje preteklosti, ali pa se lahko 'potegneš gor s svojimi vezalkami' in nadaljuješ z življenjem. Padla sem v drugo kategorijo. Kot dodatek sem na splošno verjela da če dovolj trdo delaš lahko popraviš karkoli. Tekom življenja sem redko sprejela 'ne' kot odgovor. In sedaj sem se soočila z nečem nad katerim nimam popolnoma nobenega nadzora. Ne glede kako trdo sem se trudila ali na kako veliko različnih načinov sem molila, nisem mogla garantirati kakšne koli spremembe v tej situaciji.

Nenadoma sem mi je posvetilo – nisem zaupala Gospodu. Bila sem v skrbeh da bo On naredil napačno izbiro, da On resnično ne bo naredil to kar je najboljše za mojo družino. Bila sem prizadeta, zlomljena in zmedena prepričana da sem naredila nekaj narobe da se je vse to zgodilo. Ženske so molile nad menoj in prvič doslej sem začutila mir v svojem srcu in vedela sem da lahko vse obrnem k Bogu.

Tri dni kasneje sem imela polni ultrazvok. Na tej točki bi morala biti noseča petnajst tednov, toda ultrazvok je še vedno kazal dvanajstmesečnega dojenčka. Še vedno nobenih gibanj. Še vedno ni srčnega utripa. Globoko sem vdihnila in v svojem srcu rekla "adijo." Naročila sem se na svoj naslednji ginekološki pregled zgodaj naslednji teden. Na tem pregledu sva se odločili da uporabim zdravilo ki povzroči popadke. Naš Above Rubies camp je bil na tej točki že čez en mesec in nisem imela težav da bi bila brez dela. Vse sem izlila svoji družini in na kampu in skušala da se moj um ne sprašuje kaj vse bi se lahko zgodilo.

Mesec dni kasneje sem bila ponovno noseča in imela upanje za mnogo srečnejši izplen. Nisem mogla imeti pregleda pri babici v dvanajstem tednu. Imela sem ga v trinajstem tednu!

Bila sem noseča skoraj dvanajst tednov in iz cerkve smo se vozili domov. Dve ali tri milje od našega doma smo se čelno zaleteli v drugo vozilo. Vsi smo bili vreščéči in pretreseni, toda ni bilo videti da bi bil kdo poškodovan. Ko je prišel policist in vprašal ali kdo potrebuje reševalno vozilo smo rekli da se dobro počutimo, potem pa sem se spomnila da sem noseča. Panika je vstopila v moje srce, toda odločila sva se da počakava in pokličeva v ponedeljek zjutraj in se naročiva na pregled pri babici. Nekaj dni me niso mogli naročiti, tako da sva nadaljevala s čakanjem. Vstopila sem na ultrazvok na dan ko sem bila noseča dvanajst tednov!

Ekran je bil obrnjen rahlo proč od mene in skušala sem delati globoke,

enekomerne vdihne ter se sprostiti. Ultrazvok sta delali ista babica in sestra in spominjam se da sem imela določen občutek že videnega in sem molila: „Pomagaj mi počivati v Tebi, Gospod!“

Tiho sta preučevali ekran. Minute so polzele mimo. Tišina je bila neznosna. Končno sem vprašala: „Kaj je narobe?“ Tišina je bila predolga da bi bilo vse običajno. Babica me je zelo svečano pogledala in vprašala: „Ali so v vaši družini dvojčki?“ Val popolnega nezaupanja in radosti je zdrvel preko mene! Izbleknila sem da imamo tri pare dvojčkov v naši družini! Obrnila je ekran da mi pokaže dva drobna, popolnoma oblikovana dojenčka!

Najini enojajčni dvojčici sta bili rojeni 27. decembra 2005. Njuni imeni sta Chaella (Kay-ella) Jean in Amaris (izgovori se Ama kot Bama-riss) Mireya.

Zagotovo, to je konec, kajne? Ne še čisto... pravzaprav verjamem da je še vedno začetek. Gospod je pred leti v moževem srcu prižgal iskro o viziji posvojitve, toda nisem bila še povsem pripravljena. Prejšnje leto je naš pastor v cerkvi vprašal: „Kaj bi naredili če denar ne bi bil problem?“ In moje srce je izkričalo: „Posvojitev!“ Pravzaprav je Gospod ločeno na najina srca položil dva ista cilja, (1) izvleči se iz dolgov in (2) posvojiti skupino bratcev ali sestic ki drugače ne bi bilo posvojeni. Ker so stroški posvojitve tako visoki nisva vedela kako bova vse skupaj zmogla, toda nadaljevala sva z molitvijo.

Najin dolg sva zmanjšala in od zadnje jeseni odplačala skoraj 14.000€. Še vedno je pred nama pot s študentskimi posojili, vendarle Gospod v najinih srcih še vedno govori in naju spodbuja da zaupava Njemu.

Med enim od pastorjevih sporočil je govoril o ne stopanju ven v veri in poslušnosti ker se nama čas ni zdel primeren, kot: „Otroke bomo imeli ko si bomo privoščili večjo hišo!“ Gospod je to sporočilo velikokrat privedel nazaj v najina srca. To je prav tja kjer sva bila z najinim postopkom posvojitve. Govori nama naj nekaj ukreneva, toda nama to ni smiselno! „Toda Gospod, mi imamo hišo s samo tremi spalnicami...“ „Toda Gospod, midva imava pet otrok starosti devet in manj let...“ „Toda Gospod, midva še nisva odplačala najinega dolga...“ „Toda Gospod, posvojitev je draga...“ In vsakokrat On odgovori nazaj, rekoč: „Zaupaj Vame!“

V veri sva pričela posvojitveni proces in načrtujeva posvojitev skupine bratcev ali sestic iz Liberije. Midva imava za najino družino večgeneracijsko vizijo, ki vključuje te otroke katerih doslej še nisva srečala. Verjameva da bodo ti otroci uspevali v ljubečem, krščanskem domu. Močno verjameva da naju Gospod ne kliče da bi vzela še več kreditov, prav tako nimava ideje od kje bo denar prišel. In še vedno, še nikoli nisva imela takšnega miru v najinih življenjih! Bila sem tista ki je imela „vse pod kontrolo in je potrebno takoj vse urediti“, sedaj pa sem zadovoljna z uživanjem v ježi.

CANDICE STEWART, Midwest City, Oklahoma, ZDA

candice@texasrubies.com

Posvojitveni dnevnik: www.bringingthemhome.org (ne dela)

Kevin in Candace sta blagoslovljena z Abigail (9), Emma (6), Samuel (3), Chaella (1) in Amaris (1).

Candace pomaga organizirati njihov četrti ženski Above Rubies kamp na Mt. Lebanon Baptist Camp, Cedar Hill, Texas ob koncu tedna 20.-22. aprila 2007. Za več informacij in online prijavo pojdite na www.texasrubies.com ali pošljite e-sporočilo na 2007retreat@texasrubies.com. Če nimate dostopa do interneta prosimo da se povežete z Jeanette Watje na 830-609-6155.

Skesana mama

Pričelo se je popolno jutro. V spalni halji in natikačih sem se po prstih odpravila navzdol in se s svojo Biblijo namestila v naslonjač. Sončni vzhod in čudovita tišina hiše s spečimi otroki. Brala sem svoj „Materinski priročnik“, Biblijo in potem sem molila o tem kar sem prebrala. Prosila sem Boga da me naredi krotko mamo s „pohlevnim in tihim duhom,“ molitev katero sem predtem že velikokrat molila. To je nekaj kar sem kot mati obupno potrebovala. Moja vroča nemška kri in rdeči lasje pristojajo mojemu temperamentu. Zagotovo bodo po takšnem duhovnem pričetku dneva moja dekleta in jaz videle razliko na boljše. Odločena sem da bom ostala mirna ne glede na karkoli.

Stvari so nekaj časa potekale gladko. Tekom polivanja in pričkanja sem bila navdušena nad svojo zmožnostjo „ostati prijazna“. Tako dobro sem se počutila glede same sebe! To je vse do dogodka s šivanjem.

Na roke sem popravljala srajco, obkrožena z gumbi, bucikami in nitkami. Dekleta so se v bližini igrale z igračkami in opozorila sem jih naj ne pridejo preblizu. Toda nenadoma se je moja najmlajša skorajda potopila v moje šivalne potrebščine, vsepovsod raztresla gumbе in se zapletla v tri barve niti. Izgubila sem – ne samo gumb v svoji roki, temveč vsak delček samokontrole katero sem ponosno nosila naokoli. Zgrabila sem njeno roko in z glasom segajočim do neba zahtevala: „Sedaj vidiš zakaj sem ti rekla da ostani proč?“ Vlekla sem jo naokoli da jo soočim z njenim zločinom. „Samo poglej kaj si naredila! POGLEJ KAJ SI NAREDILA!“ Njene solze sramote in moje solze razočaranja so se pričele v sozvočju ko sem jo pričela oštevati ker je moj projekt vrgla na tla. Obrnila sem jo ven iz sobe in navsezadnje sva se obe pomirile.

In potem je nastopila krivda. Vedno po takšni epizodi pride plazeč se okoli mene kakor kača – težka, zadušljiva krivda. To je kot žgižganje v mojem ušesu ki me opominja kakšna polomija sem kot mati in da se to nikoli ne bo spremenilo. Nekaj naslednjih ur preživim v prepričanju da sem trajno poškodovala hčerkinu čustva napram njeni materi in sebi.

Počutila sem sem zelo osramočeno,
toda hkrati sem nenadoma spoznala
da je bila to priložnost katero bi lahko zgrabila.

Kje je bilo upanje katerega sem to jutro čutila? Kako sem doseženo v vročici trenutka lahko nenadoma izgubila?

Ko sem o tem razmišljala sem poleg sebe zaslišala majhen glas. Obrnila sem obraz k moji triletnici z njenimi drhtečimi ustnicami. S prosečimi modrimi očni je prosila: „Mama, čemu si se drla name? Jaz ne wike nate XX (Wike je kratica za 'wet-like' (moker)) kadar ti vpiješ name? Počutila sem sem zelo osramočeno, toda hkrati sem nenadoma spoznala, da je bila to priložnost katero bi lahko zgrabila. Pritegnila sem jo bliže in jo tesno držala. Izdabila sem besede: „Tako mi je žal, otrok. Mami je tako zelo žal. Nisem mislila kričati nad teboj. Nikoli ne želim kričati nad teboj, toda včasih ne morem pomagati. Postanem tako razburjena. Toda to je narobe z mamico. To želim spremeniti. Ali lahko prosim moliš zame da bom boljša mamica?“

In je storila: „Dragi Dod, plosim pomagaj mami da ne bo kličala name. V Jezusovem imenu, amen.“ Potem je molitev končala z: „Lada te imam, mami.“ Zajokala sem in ji povedala da jo imam tudi jaz rada.

Nekaj časa sem jo držala in pestovala in potem sva se izgubili v nežnosti in v poljubih druga drugi. Čutila sem da se je plazeča stara krivda stopila pod hčerkinim tesnim objemom. To je bil trenutek za ljubkovanje.

Še vedno občasno izbruhnem pred otroki, toda nešteti spomini kot je ta, dokazujejo da je Bog na delu. Ta sprememba ne bo preko noči, toda On malo po malo gladi ostre robove, kot jaz dovolim Njemu da vstopi v valovanje materinstva. Mislim da On želi da me spremeni prav pred mojimi otroki in s pomočjo mojih otrok. In boleč moment kot je ta lahko naredi dragocene trenutke pobotanja – trenutke katere ne bi zamenjala za vso mirnost katero zavidam v svojih bodočih mamicah.

Moja dekleta so lahko podedovala mojo hitro varovalko, toda molim da se prav tako naučijo soočiti z njihovimi napakami s skesanim srcem. Odrasle bodo bližje svojim otrokom, kot tudi jaz z mojimi. In ostale bodo blizu Bogu, ki je potrpežljivo na delu in jih dela za mamice kakšne želijo biti.

FAITH BOGDAN, Gillett, Pennsylvania, ZDA

faithjoy@npacc.net

David in Faith sta blagoslovljena z dvema paroma prijateljic: Sarah in Anna (8 in 9) ter Ruthie in Rebecca (3 in 4). Sarah še vedno moli za mamico.

Poročilo iz Nove Zelandije

Dragi bralci *Above Rubies*,

Še enkrat nam je v radost da vam prinesemoto novo številko revije. Iskrena hvala

vse ki pomagata s financami in za vse dodatne številke revij katere naročite da jih delite z drugimi. Vedno sem osupla ko mi kristjani povedo da še nikoli niso slišali za revijo!

Krščanska ženska s katero sem se pogovarjala je rekla si ni naročila Above rubies ker se počuti krivo ker ima samo dva otroka. Kako žalostna misel. Kako daleč so mnigi od nas padli stran od Božje resnice o družini. Vprašala sem jo koliko spodbude je dobila ko je imela dva otroka. „Na kupe,“ je odgovorila.

Potem sem jo vprašala koliko spodbud misli da dobijo velike družine. „Rekla bi da zelo malo,“ je bil njen odgovor. Prosila sem jo naj bo hvaležna za spodbudo katero *Above Rubies* prinese tistim ki izberejo da imajo veliko otrok. Odšla je z spremenjenim pogledom na stvari.

Molim da bi vse matere majhnih družin (vključno z menoj) prav tako vzpodbujene. Če se počutite krive glede odločitve majhne družine, potem mogoče potrebujete več otrok dokler se „krivda“ ne izgubi, kajti naš ljubeči nebeški oče je ta ki nam daje vest! Toda ne pozabite: „Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu.“ (Pismo Rimljanom 8,1)

Ste prebrali list katerega smo priložili k zadnji številki revije? Želimo da določite kolikšno število revij želite prejemati. Nekaterim revije ostanejo, medtemko drugi gledajo okoli koliko ljudi bi še lahko blagoslovili. Prosim povejte mi ali povečamo ali zmanjšamo vaše naročilo revij. Veseli smo da vam pošljemo toliko revij kot jih lahko učinkovito uporabite.

Rada bi vam predstavila Amy Lauder. Ona piše: „Približuje se naša druga letna konferenca Dekleta za Kristusa v krasnem Južnem Islandu. Odprta je za vsa samska dekleta starosti dvanajstih let in več. Prosim molite glede pridružitve nam v zabavnem času spodbud druga drugi v naši hoji z Gospodom Jezusom Kristusom in skupenm doživljanju novih spretnosti/veščin.“

29. januar do 2. februar 2009, Wooden Camp. Vzpostavite stik z Amy: gfc_conferences@xtra.co.nz

Molim da ta številka revije ne samo blagoslovi in vzpodbudi samo vas, temveč tudi vse tiste katerim jo boste dali. Ko delite Njegovo ljubezen, naj bo v vaših življenjih slavljeno Jezusovo ime.

HEATHER JONES, Novozelandska direktorica

Avstralsko poročilo

<http://www.aboverubies.org.au/>

Pozdravljeni in blagoslovljeni dragi bralci,

Tukaj v naši majhni „hiši v preriji“ sem zelo blagoslovljena. Imam svojih desek kokoši. Rade imajo ostanke naših sokovnih prizadevanj in te darove nagradijo z brezplačnim nizom jajc.

Po pakiranju številke #67 je mi je družina Simard, ki je prišla na pomoč vso dolgo pot iz Brisbana, pridružila na kratkem sprehodu ob potočku da si okopamo naše vroče noge v ljubki hladni vodi. Bili smo presenečeni da vidimo na robu tako veliko čebel piti in smo jih morali s palico previdno premakniti proč da smo lahko svoje noge dali v vodo. Bile so zelo uslužne in so jo z nami delile brez jeze.

Družinski kampi za leto 2007

Tukaj na robu čudovitega Lamingtonskega narodnega parka načrtujemo naš naslednji Družinski kamp. Mi nimamo nobenega načičkanega udobja. To veliko avanturo bomo pričeli v resničnem avstralskem 'kampiranju v grmovju.' Že veliko let smo želeli narediti te kampe takšne da si jih lahko privoščite. Veliko vas je ki bojuate finančne boje in prav tako potrebujete spodbudo in pomoč v svoji pomembni vlogi vzgajanja naslednje generacije krščanskih prič.

Naš plan je da bi imeli tekom leta 2007 štiri kampe – v januarju, aprilu, juliju in oktobru. Prvi bo namenjen pretežno zabavi, skupnem druženju, preostali trije pa bodo vključevali tudi poučevanje.

Čeprav je januar običajno zelo vroč mesec, trdo delamo da pripravimo kočo kot kraj pobega pred večino intenzivne vročine. Imamo potoček za hlajenje in ponoči načrtujemo „taborniški ogenj,“ kjer bomo slavili našega Kralja z glasovi, kitarami, ustnimi organi in katerim koli instrumentom ki ga lahko prinesete – in molili za naše družine in narod.

Za vse otroke bomo pripravili zabavne stvari. Imeli bomo tekme v žakljih, tekmo z jajci in žlicami in miniaturno tekmo z ladjicami v potoku,... Imeli bomo družinski koncert in okoli ognja pečene sladkarije.

Druženje je vedno temeljni del spodbujanja, zato je naš plan da imamo na kupe časa za odmor, za učivanje v družbi drug drugega in čas za pripovedovanje o zgodbah katere Bog v naših življenjih dela. Vsaka družina bo s seboj morala prinesiti svojo lastno hrano in gorilnik za kuhanje. Bili smo že blagoslovljeni s hladilnikom in zmrzovalno skrinjo. Veselim se že da bom videla šotore in avtodome okoli posestva in kako družine medsebojno vplivajo druga na drugo.

Obilne družine!

Rada imam poročilo v Numeri (4. Mojzesovi knjigi) [22-24](#) o Balaku in Bileamu kjer Bog prepreči da bi bili Njegovi ljudje prekleti. Numeri (4. Mojzesova knjiga) [24,5-7](#) (CHR) pravi: „Kako so lepi šatori tvoji, o Jakob, prebivališča tvoja, o Izrael! Kakor doline se razprostirajo, kakor vrtovi poleg reke, kakor alojeva drevesa, ki jih je Gospod zasadil, kakor cedre pri vodah. Voda poteče zvrhoma iz veder njegovih in seme njegovo bode v obilnih vodah.“

Kako Bog ljubi družine. On uporablja tako slikovite opise. S tem apelira posebej na tiste v Avstraliji ki trpijo zaradi velike suše in posledic obračanja od Božjih poti.

„**Kakor doline se razprostirajo**“ kliče vizijo velikega števila družin. Obilnih

družin. Močnih družin dokler seže pogled. Ta slika mi daje kurjo polt!

„**Kakor vrtovi poleg reke.**“ Vidim družine nahranjene in zdrave pod požjo roko obilnega blagoslova.

„**Kakor alojeva drevesa, ki jih je Gospod zasadil.**“ Niti ena družina ni po naključju ali pomoti. Vsaka je ročno delo Očeta. Vse so zdrave, ker je na delu On, ljubeče skrbi za Svoja drevesa in semena – vas in mene, naše otroke, stare starše in veliko pravnukov generacijam ki bodo šele prišle!

„**Kakor cedre pri vodah.**“ Čudovita slika močnih družin, krepkih družin, stebrov družbe. So rodovitni, lepi in uporabni, brez gnitja ali propadanja. Nobena ni požrta od kobilic!

„**Voda poteče zvrhoma iz veder njegovih in seme njegovo bode v obilnih vodah.**“ Kot so zaradi suše vsiljene vodne omejitve, smo osredotočeni z zalivanju naših vrtov z vedri. Menim da je vedro bolj osebno kot zalivanje z gumijasto cevjo. Mi smo bolj nagnjeni k večji skrbi da ima vsaka rastlina dovolj vode in da se z vodo ne tracka.

Hrani nas Božja roka!

Bog je zelo oseben. On nas ne zaliva s cevjo ker nas je tako veliko in upa da se bodo morda nekateri obrnili na dobro. Niti On ne nastavlja škropilnico in upa da bodo vsi dobili dovolj. Ne! **On nas hrani z rokami!** On osebno zaliva s količino ki je ravno prava za vsakega posameznika. Kako velik je naš Bog? Se počutite kot nekaj posebnega?

Da bi v našem narodu imeli družine kot so „**Kakor doline se razprostirajo**“ je potrebna poslušnost Božjemu načrtu. Potrebna je vizija in seveda, veliko trdega dela. Več kot je enakomislečih vizionarjev, lažje je breme.

Above Rubies je zavezana da spodbuja in krepi družine, toda potrebnih je več kot prgišče zvestih delavcev ki požrtvovalno dajejo svoj čas, energijo in finančna sredstva. Potrebni smo mi vsi – dajalci financ, molitveni bojevniki, tisti ki marljivo zastonj delijo revijo z drugimi in tako dovoljujejo Svetemu Duhu da opravi svoje delo v srcu prejemnika.

Še najprej delite Above Rubies!

Ali vas lahko izzovem da napnete moči, se iztegnete in delite revijo z drugimi tako da bodo duhovne in naravne doline tukaj v Avstraliji cvetele in rastle.

Pred kratkim mi je Nancy napisala... Of kako hrepenimo po obilni žetvi parov da pridejo do razumevanja zaupanja Bogu za sprejemanje otrok katere On želi da jih imamo; obilno žetev mater ki pridejo iz svajih karier nazaj v dom; obilno žetev mater ki resnično sprejmejo njihov visoki klic materinstva; obilno žetev v srcih očetov in mater da se obrnejo nazaj k svojim otrokom na domu; obilno žetev obnovljenih zakonov ter Božjih poti in obilno žetev družin ki vzgajajo bogaboječe otroke ki bodo določili smer narodov da sledijo Božjim potem. Mi ne želimo

skopega povratka k tem močnim resnicam. Mi želimo obilno žetev! Mogočno žetev! Toda da to naredimo moramo obilno sejati.“

V Pregovorih [11,24](#) pravi: „Nekateri razdaja obilo in bogatí še bolj; drugi zadržuje celó, kar se spodobi, pa gre v siromaštvo.“

Če nimate dovolj revij, nam prosim pišite za več, ker nam je ostalo nekaj škatel prejšnjih števil. Če lahko, bomo hvaležni za finančno pomoč pri pošiljanju teh starejših števil, toda prosim ne dovolite da vam finančno stanje preprečuje razdeljevanje revije med ljudstvom. Zaupajmo Bogu da nas oskrbi glede naših potreb.

Pripravila sem majhen 'Uvodni paket' katerega pogosto izročimo ob proslavah na koncu šolskega leta, kampih,... da jih razdelijo. Prijetno sem bila presenečena kako je bilo to priljubljeno. Če bi radi vzorček katerega lahko naredite sami, prosim zaprosite zanj ko mi boste pisali.

Še ena stvar. V reviji bi želeli več Avstralske vsebine. Če bi radi videli več avstralskih pričevanj, potemje na vas da jih napišete. Bog je tisti ki nam je dal pričevanje, kaj torej mi počnemo z njim?

Naj bo nad vami obilen Božji blagoslov.

VAL STARES, Avstralska direktorica, Cangura, Queensland.

Moč molitve

Zvesta skupina molitvenih pomočnic je na voljo 24 ur dnevno da moli za vas in za vaše potrebe. Mi smo že priče tako mnogim čudovitim odgovorom na molitve. Če želite emolitev prosim pošljite svojo prošnjo na prayerrequest@aboverubies.org.au ali pošljite SMS na številko 0423161651.

Če bi se želeli pridružiti naši molitveni skupini pošljite e-sporočilo Tammy na prayer@aboverubies.org.au ali pojdite na stran <http://groups.yahoo.com/group/aboverubiesprayerteam/>

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0

Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net

tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: linnie@aboverubies.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Bog te ima rad!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi,
da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt.
Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina, da plača kazen
za tvoj greh.

On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je preлил, da bi te odkupil.

Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže,
da je Bog sprejel Njegovo žrtev za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika?
Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.

Sedaj moli to molitev:

„Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.
Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.

Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.
Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“